

THƯ TỪ LAI VÃNG 1996

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP

LƯƠNG SĨ HẰNG

VĨ KIÊN

Edition 2022

Thiền sư Lương Sĩ Hằng

Vĩ Kiên

(1923-2009)

LỜI GIỚI THIỆU

Những trang giấy đã in thành văn tự thủ tự lại vãng xuất phát từ chơn tâm đáy lòng của mọi người, đã dẫn thân tại mặt đất này, sống trong sự kích động và phản động cùng chung đóng góp tử trước tới thanh, tử thanh tới trước để mọi người cơ sở hội tử cảm thức nguyên lý của tâm linh hướng về sự trao đổi của tâm thức diễn tả và xây dựng cho nhau tử giây phút khắc.

Đọc để cảm thức và tử dẫn thân vào trong mọi hoàn cảnh tâm linh, để chọn lấy một con đường thức tâm, tự tu tự tiến và phá mê phá chấp.

Ngày 25 tháng 4 năm 1989

Lương Sĩ Hằng,

TL. 05.01.97

Ngày 22 - 12 - 1996.

Đức thầy kính mến!

Hôm nay có số duyên con được viết thư cho thầy. Đó là điều nhỏ nèn của con từ lâu lắm, hôm nay mới được thực hiện.

Con xin vãn an phúc choê của thầy và xin thầy an lòng giúp đỡ con: Bởi sao con bị chứng bệnh mất, hết trí. Và thời gian gần đây khi tâm pháp luôn thường xuyên, con thấy ánh sáng từ trong đầu mắt dần dần, dần dần từng hạt nhỏ bằng đầu đũa, rồi khi thiền định có ánh, lúc con thấy phía bên ngoài trước mắt trái có một cục ánh sáng in giống hạt như một trái táo xù bằng đầu ngón tay trái như sáng sáng lấp lánh.

Kính mong thầy ban phúc điển cho con cho tâm linh con được sáng suốt trên bước đường tu học.

Con nguyện cố gắng công phu hơn

(1)

đi cảm tạ, ơn thầy.

Lời cuối xin thầy cho con với lời
giáo huấn.

Chúc thầy vạn an.

Con xin kính chào

L.

I TB. Con mong đôi hồi âm của thầy
đó là tất cả niềm vui, là anh
được bồi dưỡng cho con đi đến con
đường giải thoát. Con nguyện tu
hành đắc đạo.

(2)

Bangkok, ngày 5/1/96

N con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 22/12/96 được biết con đang thành tâm tu tiến. Những gì con thấy, sau những công phu, Soi Hồn kết tụ ánh sáng, đó là điều lành trong thực hành gặt hái được. Vậy con nên cố gắng thanh tịnh hơn để tâm điển hòa nhịp với càn khôn vũ trụ càng ngày càng sáng tỏ và tâm thức càng ngày càng rõ ràng, thấy rõ nhiệm vụ của hồn là chủ của thể xác. Đêm đêm lo tu hành lập lại trật tự của chính mình, khai triển trực giác sẵn có trong nội tâm, biết mình tức là tạo được ánh sáng, giải tất cả những sự ô trược từ nhiều kiếp, khôi phục thanh bình trong nội tâm; cuộc sống an nhiên tự tại, hòa hợp với điển giới của cả càn khôn vũ trụ - chu trình tiến hóa càng ngày càng tốt đẹp, tự tu tự tiến mới thật là tu. Tu mà nhờ đỡ, không phải tu. Chính con đã làm cho con được sáng do hạnh đức tu học và công phu siêng năng. Chúng ta đang sống trong cảnh thiếu thốn nhưng tâm thức hòa hợp với càn khôn vũ trụ, chúng ta là người giàu có hơn người thường chưa biết tu. Vậy con cứ an nhiên tự tu tự tiến, không nên lo âu, thực hành đứng đắn là đủ rồi. Vui trong thanh tịnh, vui trong thức giác, vui trong nhiệm vụ tự cứu mới là người tu Vô Vi.

Thiên địa nhơn - con là người do sự phối hợp của nguyên lý trời đất hình thành ra cơ thể và khối óc của con, thì con phải sống trong tự nhiên và hồn nhiên, con mới thấy lẽ sống vô sanh của trời đất, không phải ở trong chỗ eo hẹp. Chúng ta hiểu được nguyên lý vô sanh, và tâm hòa đồng phát triển càng ngày càng lớn rộng, tâm từ bi mở sáng, cứu mình ảnh hưởng người kế tiếp mới thật là người tu, không ôm lý luận sách kinh mà phân giải mà không thấu triệt. Cũng xưng danh người tu, thuyết pháp tứ tung, rốt cuộc không biết mình, lúc chết bước vào chỗ mờ mờ, học lại từ chữ một, khổ lắm. Phương pháp PLVVKHKBPP là một môn pháp khứ trực lưu thanh, tự tu tự giải, tự thức tiến hóa tới vô cùng, giải quyết được sự luân hồi và dẫn thân tu tiến tới vô cùng.

Người tu càng tu càng hành pháp nhiều, càng tạo được hạnh đức cho chính mình. Lúc xuất hồn, chúng ta có duyên dẫn lễ Phật, hoa hạnh đức nhiều năm không héo. Con tu tiến, con sẽ đạt được tất cả mọi việc sáng suốt ở tương lai. Chúc con tâm thân an lạc, tiếp tục hướng về thanh tịnh tự tu tự tiến.

③ Quý thương,

h. F. 23/8/1996
yêu kính gửi Bố cũng gia quyến:
Ban đạo hải ngoại thân tr

Bố kính nhớ:

Chiều buồn con biết thế cho bố. Cháu mong
bố ban đạo khiến cho con: . Cháu biết
còn cuộc sống của con người thời này ehào
Bố cũng đã hiểu:

ngay cả cuộc đời của con từ khi ở HK
về cho tới giờ phút này, cháu cho
đến lúc rời bỏ cõi đời này cháu ~~tho~~
cũng sợ vì vận số tạo hóa công lý tu
Bố đã đạt được đời:

nay con viết thư này song là nhớ bố và
ban đạo giúp đỡ, khi khi nào được
sống một thế giới của tâm linh thì
mới không nhớ đến bố và ban đạo về
vật chất:

nay con thấy bên đầu da dầy, dùng quách
con không có một ai nên xin bố và ban
đạo vai trảm để uống thuốc
mong bố và ban đạo giúp đỡ:

Con của bố
ban đạo của đạo huân

(4) TB: nà thật với: Bố rằng
tử niệm ơn con cũng không
có nữa.

Montreal, ngày 25/7/96

B con,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 23/3/96, được biết con đã được bình an trở lại quê hương từ Hongkong, đang bị bệnh đau bao tử và thiếu thốn đủ mọi mặt.

Con ơi Cuộc đời này có thịnh có suy, con đang vượt qua một cuộc sống của tình đời đen bạc, lại có duyên may được biết chút đỉnh đạo màu để tiến thân. Người tu có khó khổ thì mới có cơ hội thấy rõ sự sai lầm của chính mình hơn, để ăn năn sám hối, dứt khoát tình đời để tự hướng về phần hồn mà chấp nhận sự tiến hóa hiện hữu của tâm linh. Tâm thức tự cảm nhận được sự siêu diệu của Trời Phật ân độ; mỗi phần hồn đang quằn quại giữa cuộc sống, mang thể xác tạm bợ, mới chịu quay lại chính mình để tìm lối thoát.

Con thanh tịnh, nhìn trời đất không bao giờ rời khỏi con, vẫn cung ứng cho con đầy đủ nguyên khí của cuộc sống. Con đã có một thể xác tinh vi, cấu trúc bởi trời đất, chẳng có một anh tài nào có thể chế ra con. Con là khả năng trong vũ trụ, vậy con nên bình tâm hành pháp để có cơ hội hiểu con nhiều hơn mà tiến thân. Tình thương của Trời Đất lúc nào cũng khẩn khít với con, chỉ chờ con tự thức thì mới thoát khỏi cuộc sống đau thương hiện tại. Vậy con nên nhìn trời đất mà sống theo cuộc sống an vui và thanh tịnh trong chu trình tiến hóa.

Thầy cũng vậy, đang sống trong cảnh xử lạ quê người, thành tâm nhìn lại cuộc sống hiện tại của trời đất, chỉ ôm ấp điện năng của vũ trụ quang mà chuyển mình vượt qua tử giai đoạn một. Thầy cũng đang sống trong sự thiếu thốn về vật chất, vì tuổi càng ngày càng lớn, không có việc làm, chỉ có biết tu mà thôi, biết được chính mình lại càng không sợ chết, dẫn thân hành đạo để tận độ quần sanh bằng từ quang của chính mình tự đạt. Nếu con dày công thực hành pháp môn, tương lai con cũng sẽ tự đạt như Thầy, dần dần sẽ hội tụ được tình thương và đạo đức, nuôi dưỡng tinh thần phục vụ và nhịn nhục. Mong con hướng tâm về Trời Phật mà hành pháp, may ra sẽ có lối thoát ở tương lai. Quê nghèo, tâm tận độ thì mới thật sự cứu rỗi phần hồn của chính mình. Thầy ráng hết sức mời gọi cho con được chút đỉnh để tạm sống qua ngày. Chúc con tự thức và an vui với Trời Đất mà sống.

⑤

Quý thương,

Đ.L. ngày 17.07.90
M. Sơn

Thưa Thầy kính yêu,

Con là chúng T ở Long Thành Kinh Thánh
lẽ thầy với tấm lòng tôn bệ trong đạo và bệ nhỏ nhưng
của con. Thưa thầy, gần hai chục năm qua con không dám
biến tho' làm phiền thầy, nhưng nay con nhỏ quá nên xin
phép thầy cho con được thăm thầy qua giấy này.

Thưa thầy, từ ngày con được thầy tiếp riep ở
phòng người thầy, bên đầu giường có chiếc radio philip đến
còn như 3/1 phi-đông thin (chờ), vào đời con ta đời khác.
con đã được thầy dạy dỗ, và được thầy dạy cách - con xin
phép thầy về ở Long Thành và thầy đã cho phép, vì con
học cái đạo đó, như nước bắt phải giao - dân, lúc ấy con
còn ở Biên Hòa. Rồi thầy đi Long Xuyên ở 28 Lê Văn Duyệt
bấy thầy làm sau cùng và thầy lên xe đi Long Xuyên; thầy
vở mủ con đi, nhưng con không đi được.

Con ở Long Thành một buổi gần có người biết vậy qua
hỏi đạo, vì hình đồ con non kém, con lại chạy lên gặp
thầy, thầy dạy: "con nhìn coi cái gì con biết, và thầy
bao giờ cho mình hay" rồi thầy con, con đã gửi và con
đã ghi lại trong quyển sách đầu tay: "Tu - chưa em" ở
Thiên - nahi. Con nhìn học giảng - bô với thầy riep # & E.
đề học - học, tìm tài liệu về pháp của mình như là
những bầy giảng của thầy vô - cũng quý giá với con. Khi
khi nghe thầy giảng con bắt khóc, coi người nghiên kinh
trình về thầy, song con cũng chưa hiểu ý: con thánh về
bầy làm gì. Con đã lấy máy cassette đi rồi để phát ra
lời vàng - ngọc của thầy.

(6)

Thầy kính gởi của chúng con,

Con nghe thiên biết đầu năm 04.7.1975 trong trại 6
tạo, đến nay sau 20 năm, con không dám cái thầy một thư
gì, vì con nghe thầy dạy: ông ta kêu tôi đi bên phải. Tôi

đã dạy: "100 từ này 25, 30 năm nó cũng ra rồi."
Còn cũng quyết hành pháp để thốt Thuyết nhưn là để từ
vì con thì biết mình làm để từ thảy, không phải "chuyên đề"
Thuyết thì Cao Vĩ, còn dùng con thì lết-bết-bé thì quá!!

Còn cũng thối nôi vai trên bưng, vì thấy dạy: "Mười
biết tính từ mình với đầu, củ nôi vô bưng, xem người ta
có chú nghe không thì biết" Thấy từ dạy: "mình nôi" cho mình
để dạy mình, việc cũng để dạy mình, nôi con không cao ngôn-
kông ngợ. con trình Hưnh + v. Sui nghe, trước khi đi ra
ngoài là Hưnh + Sui đã cho phép. con có gọi qua thấy
03 buổi, cũng biết thấy có nhân tính không? vì con hiểu
người nghe thích nhất là thấy chỗ không ai khác, vì thấy
thì con thì đã biết bập-bẹ học ăn học nói từ thấy thì.

Con cũng đem hết tâm sức trong âm thanh trầm thêm
cuối mùa: "Con không nói" nhờ thấy - chuyết - làm, không
biết từ từ tay người chuyết? Con cũng ra ra quyết
"hệ - khúc tâm đầu." để dành cho con - bỏ công bản nghĩa
của từ thốt kinh khoa dưới tình này, không giúp nôi,
người tốt, thấy thời làm đi - bớt tâm để từ pháp lý. Xảy
thành như không sinh thì bình, cho họ đồ hành - học mình

hôm rồi cũng ra có từ dưới: bry - Thước đi thêm sách
của Anh Họp - Bacc - tiêu - Cờ Bacc - cần thế, làm bình
đồng pháp lý cũng với chân Hưnh để từ mọi sự này, có
Hưnh Bacc cũng đi, Hưnh Họp cũng từ chức thêm bry thành
trại từ. Hưnh Họp, không làm con thốt thế, mà hành đạo
qua tốt, con rất khâm phục. Con thấy Cui (Giáo sư) từ
xa là pháp lý mình lâu rồi, qua buổi vì - chuyết là xong.

(7)

Thầy ơi! con muốn biết mai sẽ như, nhưng sợ thầy
tho mệt, xin đừng biết và bình thành từ Thầy lời tâm
lòng nhỏ nhỏ và cũng quyết hành pháp của con.

Montreal, ngày 25 tháng 7 năm 1996

T con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 26/7/95 được biết con vẫn vui hòa trong thanh tịnh, tu tiến vượt giai đoạn khó khăn đã qua.

Thầy có đọc qua cuốn "Tu Chừa Em" của con viết và chưa nhận được cuốn băng nào của con giảng. Chúng ta tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, chẳng có cao thấp và chẳng xa gần, trực tâm khai triển ánh sáng và sự thanh nhẹ của chính mình, nhiên hậu mở thức hòa đồng tận độ quần sanh bằng từ quang thanh nhẹ, chính mình gạt hái. Thầy có nhận được thư của Ân Cùi, vẫn đang hành pháp Vô Vi, và đang khai triển thức hòa đồng tận độ các giới khi cần đến người. Khi đạt đến điển giới, thì tâm thức sẽ không còn biên giới, tùy duyên độ hành, Ân Cùi đã và đang làm. Thầy có nhận được thư của Ân Cùi và đã phúc đáp. Mỗi người đều có một đường hướng tận độ quần sanh. Cuối cùng cũng sẽ hòa tan với thanh quang diệu thanh của Vô Vi, thì mới cảm thấy được tâm thức vô sanh và bất diệt, mà an nhiên hành sự, trong đường lối tình thương và đạo đức. Con nên đề tâm thực hành, phát triển chính con, để dẫn tiến vạn linh hưởng về sự thanh tịnh mà tự cứu rỗi trong giai đoạn khắc khe này. Chúc con và các bạn thành tâm hành pháp và an vui.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(9)

S le 10 juillet 1936

Trình thưa thầy lương sư Hằng -
con đã nhận được thư trả lời của thầy, con đọc
thư của thầy con rất xúc động, một nguồn tình
lãng, một tình thương từ đây trào lên trong tâm
hồn của con, mà con không ngần ngại dòng nước
mắt, rồi con tự như từ nay con sẽ thay đổi
nên tâm thay tảo để tâm hồn được thanh tịnh.
Đã bao lâu con có dịp ngao du rồi con nhớ lời
khuyến của thầy phải quyết chí trong sạch thì xác
lâu linh hồn nên con rời bỏ và dẹp lòng ham
muốn xứng,

Khi đi con của con đã trở về thăm viếng con
trong chức lát, con cũng đã mừng rồi,

con cũng con thì không con hy vọng vì bây
giờ mỗi người theo một hướng, tất cả lỗi tại
con, bây giờ con ráng sống hết mình cho đáng
kiếp đời con -

Thầy à, sao nôm lâu con nghĩ sơ lộn thì
y nghĩ vẩn vơ chỉ tới chi phối một đầu con
cố gắng gạt bỏ và không vướng mắc vào vật
chất, mà sao tâm chẳng yên, con muốn sống
tĩnh tâm lâu, muốn và muốn lâu.

Khi con hít thở chỉ khoảng 50 cái là ngực
quên mất, con nghe lời thầy thiền 2 lần
trong ngày sáng 6g. và tối 11g con
ăn uống nhai kỹ, và con đang tập đi chạy
đạp 2 tuần lễ này,

(9)

Thiền thoại khi con hít thở thì tâm tập
thật mạnh và con sẽ hoảnh, hiện đến rồi sau
đi vì con nửa nghe nửa thức

con có đọc kinh, trong trường hợp như thế,
con đã có gặp thiên bầy giờ con có đưa
sách "Tội Tầm Đạo" cho bạn bè đọc và họ cũng
tập thiên như con, trong giờ họ trở lại nư
hơn bình, con chỉ tiếp tục đi đến từng giờ
và cho người sách "Tội Tầm Đạo" để họ đọc
ai có duyên thì họ cũng nguyện thiên
theo.

Chầy có khuyên con nên nuôi k₂ cuc thây
giấy về dễ nhẹ, ở đây Strasbourg con là người
đầu tiên biết về vấn đề thiên VOV¹ thì con
đâu có quên ai đi nuôi sao lại, mà con
có bạn chỉ đọc sách như con và chú con
đều nhau thiên theo sách vở, đúng hay không
con cũng không biết? vì không thấy đồ máy
lâu nên, con là người đầu đầu mà con thì như
người ăn a ăn ở không lâu sao giải đáp
được các câu hỏi của bạn bè được, các bạn
con ai thiên cũng bỏ sườn và bỏ tất các
bài, đầu vở, đầu con, tất làm biến
tất cũ thiên như con, tất gần đến lời
đúng lẫn nhau.

Đây Chầy ở thây giúp con bán trước pháp
pháp VOV¹ ở vùng Strasbourg, colme, nay
vì bên pháp chưa được, thiên hăng như bên mỹ
con thật ra giống như "thăng mù" mà đầu 1
đầu mù đi hong giờ, không biết đi đúng
hay sai, chỉ đi đại với lòng thây.

Écê Chầy con ở Strasbourg là những căn nhà đang
bị bốc cháy bùng bùng và cuốn sách "Tội Tầm Đạo"
vở vì là những vi ~~pháp~~ Chầu hoa Poupier" xit
nước cho tất. ở Strasbourg chúng con chỉ có 1 cuốn sách
duy nhất mà thây truyền nhau để đọc

(10)

Con kính thây
p.

Montreal, ngày 27/07/96

P con

Thầy đã nhận thư của con đề ngày 10-07-96 được biết con đang trên đường tự giải nghiệp, qua phương pháp Vô Vi mà con đã lược được trong quyển sách Tôi Tâm Đạo.

Con đã bắt đầu thấy được sự sai lầm của chính con. Con ơi! Trong cuộc đời này ai ai cũng gặp phải sự sai lầm của chính mình, nhiên hậu mới thức tâm. Chồng con là duyên nghiệp, nhờ nó mới dạy mình sớm thức tâm. Nếu con không nhận được sự kích động và phản động, thì làm sao hiểu được khả năng của chính mình có thể vượt qua mọi trở ngại ở trên đời này? Dù cho có than vãn đến mấy đi nữa, rồi cũng phải chấp nhận mà thôi. Đó là luật nhân quả, mà mỗi người phải trải qua, nhiên hậu mới có cơ hội tiến hóa. Con nên nhìn lại quá khứ, lúc con còn là một cô gái tràn đầy bản chất tự nhiên và hồn nhiên, nay lại gia tăng mọi sự phiền não, gọi là nghiệp lực, như chồng con, từ bên ngoài mang vào tâm xác, không khác gì một cái công, nhắc nhở con từ đâu đến và sẽ đi về đâu? Phần hồn gánh nặng mọi sự nặng trước của tình đời, nay gặp được pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, tự thức và tự hành để tự giải, thì mới thấy rõ. Dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật thường xuyên, thì mới có cơ hội tự giải được mọi sự trần trước đã xâm chiếm tâm thân, ăn cần tự sửa, từ có trở nên không. Chỉ có sáu chữ Nam Mô A Di Đà Phật, mà có thể giải được mọi tạp niệm, đã ẩn tàng trong thần kinh khối óc, nhiều kiếp rồi mà không hay. Nay hiểu được nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật tự hành tự tiến về lãnh vực hư không và thanh tịnh ở tương lai. Đó là tin hiệu tự cứu, dần dần nó sẽ khôi phục tất cả, qua sự nhịn nhục mà thăng hoa, tiến tới đạo màu tốt đẹp ở tương lai, sẽ không còn tri trệ và mê chấp nữa.

Trước kia Thầy cũng nhờ mọi sự trở ngại của cuộc đời mà tiến đến ngày hôm nay, được sống yên và bình an, vẫn hành triển thực chất của chính mình để diu tiến quần sanh như con hiện tại. Vậy con nên noi gương thực hành, - thiên địa nhưn - con là một phần hồn mang xác làm người đang có một thể xác, bao gồm tim, gan, tỳ, phế thận, đại diện kim mộc, thủy, hỏa, thổ. Vũ trụ có gì thì bên trong con có nấy, cộng với khối thần kinh chần chịt vận hành tinh vi, hòa hợp với cả căn khôn vũ trụ. Hằng ngày con đã và đang tiếp thu, tất cả điện năng của cả căn khôn vũ trụ mà hoạt động, trong trật tự của tự nhiên và hồn nhiên mà sống. Sự liên hệ với Trời Đất không ngừng nghỉ, người đời không hiểu lấy chính mình, mà phân chia và xa cách lẫn nhau, tạo khổ cho nhau, mà không tiến bước được. Phần hồn bị giam hãm trong cơ thể, thực hiện tham lam, tưởng lầm là đã làm đúng, cho nên phải nhận lấy sự đổ vỡ trong gia đình, xã hội cho đến phần hồn. Khổ, khổ, khổ mới bước vào biên giới của Phật Pháp mà tu. Nơn thân nang dắc, pháp nan ngộ! Nay con có cả hai, chỉ thiếu hành mà thôi, nên hành đúng theo lời chỉ dẫn của người đi trước, thì sẽ gặt hái được kết quả tốt ở tương lai. Con cần có xác có tâm là tu được; mỗi người một vị trí khác nhau, chịu tự tu tự tiến thì sẽ có cơ hội tự giải được mọi sự nan giải ở tương lai. Không cần kiếm bạn đạo mới tu được, hoàn cảnh là ân sư, cần sự nhịn nhục của chính mình, thì mới học hỏi và tiến hóa kịp kỳ, hướng về phần hồn và Trời Phật mà tu, thì sẽ được thanh nhẹ ở tương lai. Duyên đời tình đạo phân minh rõ rệt mà tiến hóa, rồi đây con sẽ có bạn đạo liên lạc với con, và sẽ giúp con được thêm tài liệu, nghiên cứu và tự tu. Con nhớ Soi Hồn ba lần trong một ngày thì sẽ giải tạp niệm. Chúc con tu tiến.

(1)

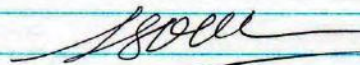
Quý thương

S ngày 20.3.1996

Kg: Thầy Tâm Hương,
Anh đi về tin cháu Louis về
Singapore, anh ở biết gì gửi
cho em, anh chỉ gửi mấy trái
xoài ngon, xoài nhà mới vừa
có trái, anh lựa mấy trái
rất tốt, em đi vừa hôm
là ăn đi.

Chúc em & Liêm tâm đắc
mọi bề việc, thân, Tâm
Hương lạc.

Anh Hương

L. S. D.

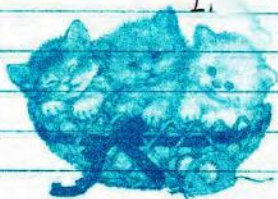
Pà pà ở tiểu sơn nhà có 2 cây
xoài trái rất ngon. đầu mùa
vừa có được mấy trái, con gửi
đi pà ăn ngọt lắm

nhà Pà Pà nhiều lắm con kính thăm Bà và em Tuyét

(12)

con. Kính

Li

Singapore, ngày 25-3-96

Kính thưa anh B.

Em đã vui nhận được thư anh từ Louis chuyển giao cộng với những trái xoài thơm ngọt.

Hiện tại em đang ở nhà Louis vài tuần, em sẽ đi HongKong, Manila, Korea, Japan và Hawaii, trên hành trình thuyết giảng và tái ngộ bạn đạo khắp các nơi.

Lúc này em vẫn khỏe và làm việc nhiều hơn xưa, vui hòa và khỏe mạnh, Dứt khoát chuyển đời tâm thân nhẹ nhàng.

Ngọc Vân con rắng tu đứng đắn, mọi việc khổ nạn sẽ được qua. Tháng 9 năm nay Bá sẽ có mặt tại Paris, tiếp tục du thuyết tại Âu Châu, hướng về chư Phật, Thượng Đế mà hành pháp thì sẽ có kết quả tốt ở tương lai. Chúc con vui khỏe và bác Bảy vẫn vui.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

(13)

THE REEF

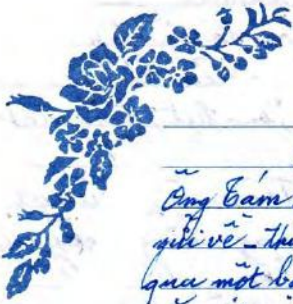
HOTEL CASINO

35 WHARF STREET, CAIRNS 4870 AUSTRALIA

PO BOX 6545, CAIRNS 4870

TELEPHONE 070 30 8888 FACSIMILE 070 30 8777

INTERNATIONAL TELEPHONE 61 70 30 8888 INTERNATIONAL FACSIMILE 61 70 30 8777

Sa..., ngày 28 tháng 01 năm 1996

Ông Giam thân mến và quý trọng,

Ngày 20.3.95 tôi có thư qua Atlantic City trình Ông Giam về tôi đã nhận được bức chân dung từ Atlantic City gửi về - thư từ Amphion gửi sang và Lỗi tẩu Khôn Ké Hối, qua một bạn Đạo từ Pháp mang đến: "Một Chư Sơn Sư", báo nung 1.000\$. Quý hơn cả là Tấm lòng Vàng Ông Giam!! Chúng tôi cảm động, hoan hỉ và biết ơn Ông Giam.

Khẩn cầu Thượng Đế trả công và chúc phúc Ông Giam. Hàng năm từ trên 10 năm qua Ông Giam giúp đỡ gia đình tôi: "Hoàng Chiếu lạt phư hảo tâm nhân".

Ông Giam gửi tặng bức chân dung diu sang, tờ nét vui tươi... an ủi lòng người. Nhìn chân dung... như nghe lời. Khiến lìa cao ráo một tâm hồn thanh thoát, từ bi, hướng thượng trong một thân thể thảo mai, khỏe mạnh. Hoàn hảo Ông Giam! Bức chân dung kèm theo bản cái thờ ngắn gọn, tinh hường chi dường: "Chữ có bình chuyển không ngừng nghỉ".

Nhân đạo rừ rừ thời hợp thời

Chữ bình trư dường tâm hành đạo

Chức hành chất phát không còn nghi."

Bên cầu thờ tôn sô Đinh hướng Chi dường.

"Chữ có bình chuyển không ngừng nghỉ."

Nhìn lại đi rãng gần đây. Những chính biến, biến cố quan trọng không thể tránh khỏi thành trước... Chữ tại đôn đôn sức người không thể cản ngăn...

Phải có Đảng Bô Các cầm quyền sanh tử - về từng phép tắc - tiêu diệt vũ trụ. Chữ thế sự, con người phải tin có Thượng Đế. Ăn cho mình là để thiên,

(14)

Emyên bá thuyết Vô thần là Đồi Minh và Đồi Thiên hạ. Chữ có Thượng Đế, có Chúa là đúng; nhưng chưa đủ! Phải hành... Ma hành không tích là vô ích!

Ông Giam dạy: "Chữ bình trư dường, tâm hành đạo.

Tây phác Chữ và Hành.

Ông Giam đưa lát bạn Đạo năm Châu tưng trên Chính Lộ,

7/25.03.96.

Ưông Thương, phát triển tâm Đức Trí.
Chúng ta tìm và Hạnh; chúng ta sẽ gặp nhau
trên Thiên Cung, đích sáng của chúng ta.
Cổ, hát chính biến, thiên tài, bảo vật, đồng đất...
Không Sầu Sả và Biền Tồn.

Chỉ có Hạnh Phúc hoàn toàn và vô cùng tận;
Đời đời tâm sử với Ông Tâm trong những ngày cuối
năm của một việc đời cũng sắp tàn.

Nhân tiện xin trình Ông Tâm: Chương trình
tháng 6-95; GDP E-hailan có gửi cho tài tử (LQ) và nhân viên
chúng tôi xin Hồ Chí Minh để được phong vấn và dịch vụ tự nguyện
ở Hố Kỳ - và đầu tháng 11-95. Lại nhân được Thảo Mối Tươi
Số Ngoại vụ VN, tên tâm thủ tục xin xuất cảnh tự nguyện ở Mỹ.

Những trong danh sách chỉ có tên 2 vợ chồng gia; Các con
trên 21 tuổi đầu lot số. Chúng tôi được đi thành củ nhiều
gia đình không được "đoạn kết". Vì lý do trên tôi đã từ 3
chức... Nghèo khổ, thiếu thốn, lo âu... đánh chịch... theo
ý Chương Đề sắp đặt... biết rằng nếu qua CA... chúng tôi
trung ương sẽ được trở cấp ở tháng 4-10 để tháng 10/10/10 và
sau đó được hưởng tiền "Phúc Lợi" 612 đô/tháng/người, ^{100%}
đời... báo tâm. Đây là diệt Khóat... chúng tôi bắt Ông, chích
ở nơi chốn nhau cắt rốn... với thủ thẩn... đến lúc Khóat
biết coi Tân... ở thế giới bên kia... không còn đau khổ,
là ai... hết cơn ăn uống, may mắn... tiền đồ không cần
vàng không thêm... Và ngay cả đời với tuổi đời của tôi,
không còn xa... Chỉ cần hạnh phúc tốt để bước vào "Cánh
Là, tuyệt với Hạnh Phúc An Bình vĩnh Cửu - trong
Triết lý của Đại Gia Đình: Chương Đề và Nhân Loại!

15) Bình minh Bình Bửu hệ mở, bình thức Ông Tâm:

Sức khỏe dồi dào - thật Thọ - để tìm đất Bàn Đào bên phòng
hàng bán, tốt sáng trui hương, hương thượng - Sông Tả Bì Bắc Ái
luông về đích cũng. Đón Sông Hạnh phúc hoàn hảo, hát diết
và vô cùng tận ở thế giới bên kia; Sự mệnh can quý với Ông Tâm.

TB. ^{long} Bình trong quý mến và biết ơn.

Còn nữa nhân việc là
mời của ông và nhà
mọi các cơ quan địa
phương trên tay 3/1/96
khi Hội trường (Quận ủy Q.3) HCM tham dự Nghi lễ
"Chức Thọ - từ buổi sáng 8h với Xuân Bình Tả - và năm
- sau từ vụ xuân với con cháu - Chín Trời - Lễ nào hội 90. Có lẽ lại diễn lịch chúng?!! Kính

Singapore, ngày 25/3/96

Anh N

Vui nhận được thư anh đề ngày 28/1/96 được biết anh và gia đình vẫn được khỏe mạnh. Anh có duyên lành đi Mỹ nhưng anh đã từ chối, vì tự cảm nhận tuổi cao và biết được mình sẽ ra đi đối với việc di chuyển không cần thiết. Tin nơi Chúa thì Chúa sẽ quyết định mọi việc, nhưng cuộc sống của thế xác thì rất cần sự hỗ trợ của vật chất. Vậy anh nên ra đi hơn là ở lại. Thiên Quốc là chánh, mặt đất là tạm, về Trời sẽ cứu được nhiều sanh linh ở tương lai. Căn nguyên khí tự do của Thượng Đế khai sáng tâm thức của chính mình hơn là nắm bắt những lý luận không cần thiết cho tâm linh.

Chúa ban tình đẹp nơi nơi
Trời cao vẫn tiến hợp thời thăng hoa
Cảm thông nguyên lý tình Cha
Đời là tạm cảnh ta hòa tiến lên
Thành tâm tiến hóa vững bền
Một lòng một dạ chẳng quên Cha Trời
Thương yêu chẳng muốn xa rời
Bền lâu Thiên Quốc đời đời dựng xây
Thế gian hoàn cảnh là Thầy
Dạy cho hiểu đạo tâm này đạt an
Khai tâm mở trí khai màn
Pháp quang sáng chói thiên đàng ta đi
Nơi nào cũng chỗ thực thi
Tình thương đạo đức ta thì giác tâm
Cảm thông nguyên lý mừng thầm
Trời ban tình đẹp thâm tâm an hòa
Tình thương chẳng có cách xa
Cùng chung chí hướng chan hòa tình thương
Tâm lành sáng láng như gương
Tình Trời cao đẹp yêu thương hoài hoài
Chúc anh tu tiến hàng ngày
Thân tâm an lạc vui vậy cảm giao.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

THE REEF

(16)

S B ngày 16.07.1996

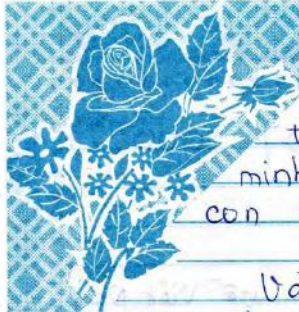
Sinh gửi thầy

Thưa thầy

Nhân dịp anh Vương Thanh Sơn về Việt Nam, con có gặp anh Sơn và được biết khi anh Sơn trở về sẽ tìm gặp thầy nhân thầy qua Canada du thuyết. Do đó hôm nay con có ít lời nhờ anh Sơn chuyển lời tận tay thầy, trước hết con kính chúc thầy được nhiều sức khỏe và tui con mong ước được tái ngộ thầy bằng xác thân tại Việt Nam. Nhưng con rất ngỡ ngàng, bởi đây con được tin của bạn đạo hải ngoại báo rằng thầy sẽ bỏ xác vào năm 1999 "tin này của bạn đạo Úc Châu" con không biết tin này có thật hay không?

Nếu tin đó là thật, vậy thì tui con không còn có hỏi nào để mà gặp lại thầy sau bao nhiêu năm xa cách. Dù rằng con đang liên lạc với pháp, không có sự hiện diện của thầy chúng con vẫn y theo đường thầy để đi, nhưng nếu có thầy thì tui con vui sướng biết là bao. Thầy nói "đường của ông tử đi để lại ngay hôm nay có thầy, khi thầy ra đi cũng sẽ có người thay thế y như vậy. Và cho tới ngày hôm nay tui con cũng chưa nghe thấy thầy nói gì về người chuyển tiếp thầy. Khi thầy rời V.N đến nay con hy vọng rằng sẽ gặp lại thầy mãi đến nay cũng chưa, vậy mà tui con được tin thầy bỏ xác vào năm 99 vậy từ đây cho đến ngày thầy ra đi thầy chuyển giải cho con gặp lại thân xác thầy nhân thầy, và thầy bắt mí cho con sẽ sẽ về người thay thế thầy hiện đang ở trong nước hay ngoài nước.

Thưa thầy, tui con thắc mắc là vì tui con lo khi mà tui con vẫn còn tâm tôi chưa đạt tới

thanh nhẹ sáng suốt, mong thầy từ bi
minh loan cho tui con, mà đừng rầy tui
con nhen thầy.

Vây hàng con gửi thăm thầy, mong thầy
gần mãi với tui con. Thầy nhận được thư, con xin
thầy cho con vãi lên mình giải, con rất thông
tin của thầy.

Con

Nguyễn Thị T

(18) Con rất mong tin-thứ của thầy.

Montreal, ngày 28/7/96

T con,

Thầy có nhận được thư con đề ngày 6/7/96, được biết con đang lo âu về việc còn mắt của Thầy. Từ rày về sau, con nên tin vào giấy trắng mực đen, chính tay Thầy viết và xác nhận. Không nên tin vào sự đồn đãi không thật. Nhiều người ép buộc Thầy cho biết ngày ra đi. Thầy có trả lời theo ý thức đức hành giả, siêng năng tu hơn, không có gì quan trọng cả. Còn chuyện ra đi của Thầy chỉ do lệnh của Thượng Đế mà thôi. Thầy có tuyên bố một câu: "Có bạn đạo hỏi ai sẽ là người thay thế Thầy" ? Thầy có cho hay là: "Người chịu tu thiên tức là người sẽ thay thế Thầy". Vậy các con nên nghiên ngẫm xem có đúng không? Ở đời này chưa phong chức nhưng họ đã tự tạo chức vụ để hù bạn đạo! Thầy không muốn có điều này khi Thầy rời khỏi mặt đất.

Chúc các con an tâm hành pháp và sẽ có ngày tương ngộ.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

(19)

Hôm ngày 2 tháng 7 năm 1996

Kính thưa Thầy Bani

Con là Lê Thị

sinh năm 1940

Nguyên quán

Nay con trú tại

Kính thưa Thầy, nhờ duyên
đức con được gặp Thầy, gặp Bani, qua
Bà T

mã con được hiểu biết Thầy qua -
Kính Sách Bani sang phân lễ về vi khoa
học huyền bí phát pháp. Con thiên
nghĩ bản thân tôi lúc còn nhỏ, do vậy
mã chưa được khai sang và trình độ
của con mới chỉ có lớp 2, 3 vì ít được
học lại chẳng được đi tiếp dạy
Báo của Thầy nên con chỉ có lòng e-
tâm mà thiếu đức chỉ giáo của Thầy.
Vây con biên thơ này kính mong
được lời dạy bảo của Thầy là An lành

(26)

Đời dân con trên bước đường tu tâm,
đường tỉnh lễ mong được trở thành
người tốt. Vì xa lánh được những lầm
lỗi để cuối đời được mãn nguyện sung
sung được làm đệ tử của Thầy. Vậy kính
khi thỉnh lời Con thành kính Chúc Thầy
được luôn luôn khỏe mạnh, phước lành
lời đạo lễ cuối đời cho nhân quần
qua những đau khổ trong lâm lạc,
trong tham dục sân si gây nên tranh
chiến đau thương. Một lần nữa con xin
Thầy chú giáo con em phải làm gì
để có thể thực hiện được trọn vẹn
Xây dựng được làm đệ tử trong qui
tu hạnh tốt.

(21) Vậy con xin Thầy chuyển cho
con kính phật và xin Thầy chuyển cho
con xin Thầy một cuốn sách ghi lời
Thầy dạy dỗ. Đây là lòng ước ao khác
khác, con mong Thầy chú ý cho

Con được cả tấm hình của Thầy
để mỗi khi nhìn bước đường tu dưỡng,
con nhiều gian khổ; hình ảnh của
Thầy là sự động viên và niềm cố vũ
giúp con trên bước tu dưỡng để xứng
với công lao dạy dỗ của Thầy.

Con Thành kính Chúc Thầy
luôn luôn mạnh khỏe và đời dài
phước hạnh để đức đạt chúng con
chúng con tôn coi một bậc.

Đim Thầy tha thứ cho con,
trong thư con còn nhiều khiếm khuyết.

Con

L. t. B (tức L)

(22)

L

Kính Thầy: Ô TÂM
TÁC LUON-SI-HANG

Montreal, ngày 30/7/96

B con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 2/7/96 được biết con đang trên đường truy tầm chơn lý. Con ơi! Trên đời này, ai ai cũng phải qua cơn điều luyện gian khổ của tình đời đen bạc, nhiên hậu mới phát tâm tự nguyện hướng về con đường tâm linh mà hành sự, bằng lòng ngồi lại với nhau, cầu mong sớm đem lại sự hòa bình cho đất nước, chung sống hòa bình.

Làm người có một khối óc và thân xác vi diệu của Trời Đất hình thành tại mặt đất, trải qua những cuộc học hỏi, đấu tranh giai cấp cho đến tiền tài danh vọng, đành bỏ quên địa hạt tâm linh của chính mình. Hồn làm chủ thể xác, chứ không phải thể xác làm chủ phần hồn. Vì sự tranh đấu lợi danh của một chủ nghĩa ngoại lai mà đã đem lại sự đau thương, không lối thoát. Mãi cho đến ngày hôm nay con mới hiểu được làm người có rất nhiều cơ hội phát triển về mọi mặt, thay vì tự chèn ép vào trong đường lối đấu tranh vô lý, tự hại mình mà không hay, thiếu mọi mặt, áp dụng lý thuyết nói được, nhưng chưa bao giờ làm được. Trí khôn không có, nên bắt buộc dùng khí giới cấu trúc bởi vật chất làm chủ; giới hạn và không tiến, sanh ra tánh tham lam mất trật tự, mất sự tự nhiên và hồn nhiên, không còn liên hệ với càn khôn vũ trụ.

Con nên nghiêm ngẫm xem, hàng ngày con phải ăn cơm mà sống. Lúa do đâu mà có? Có phải do điện năng của mặt trời mặt trăng ban chiếu mới hình thành. Lúa gạo nuôi dưỡng nhơn sinh, giáo dục sự sống còn, để gần gũi với sự tự nhiên hơn, thì mới cảm thức được sự quý giá của Trời Đất, nhiên hậu mới chịu dần thân học hỏi và tiến hóa.

Bao nhiêu năm, con được điều luyện và học hỏi, nay con đã tự cảm thấy chán ngán trên đường đời chông gai mà không tiến! Con đang tìm những gì đây của phần tuổi còn lại? Chúng ta sanh ra ở đời, nhờ dưỡng khí nuôi sống, lúc trẻ thơ sơ sinh cho đến lúc trưởng thành, lãnh lấy chức vụ thiêng liêng mà không hay. Hiện nay con đang làm một hiền thê, và một tử mẫu, có nhiệm vụ giáo dục các con và phục vụ chồng. Cuộc sống liên hệ với thiên tính, nhưng chưa hiểu được luật nhân quả của trời đất đang quản lý tâm thân. Trên hành trình tiến hóa ở mặt đất này, con hiểu được luật nhân quả có trước hơn luật đời: tâm làm thân chịu

(23)

rất rõ ràng: anh hùng tung hoành trên mặt đất, cuối cùng cũng phải im lìm buồn thả ra đi, chẳng còn khả năng nắm bắt nữa.

Có đến thì phải có đi, đi bằng cách nào? Thể xác phải hoàn trả lại lòng đất, còn phần hồn phải ra đi, để lại ngổn ngang mất trật tự. Nếu không chịu tu sửa, hướng về thanh tịnh mà hành, thì phần hồn sẽ không còn sáng suốt hỗ trợ cho xác thân thực hành minh chánh được. Chính mình không hiểu được mình do đâu đến đây và sẽ về đâu! Cứ vậy mà triền miên trong khổ cảnh. Bắt buộc phải đấu tranh và không lối thoát! Ngược lại nếu chúng ta chịu dần thân tu hành, xây dựng pháp lực càng ngày càng thanh tịnh, thì sẽ giải được nghiệp lôi cuốn bởi gia cang, nhiên hậu phần hồn mới được thăng hoa dễ dãi. Tu để hiểu mình, tu để giúp ích cho phần hồn ở tương lai, làm người ai ai cũng đều có gốc gác và tham lam cả. Nếu không chịu khai thác lấy chính mình, thì sẽ bị ngoại lai xâm chiếm, thậm chí người tu cũng phải khai tâm mở trí, nhiên hậu mới yên thân tu tiến, cho nên tâm thức và thể xác của mọi người đều ô trược. Nếu không chịu nhịn nhục mà tự khai thác lấy chính mình, thì sức hút ngoại xâm sẽ cô động thành tánh xấu. Khi hưởng ngoại, thì tánh xấu xuất hiện, sẽ làm phiền người khác mà không hay biết gì! Tuồng lắm là đã làm được việc tốt ở trên đời này, tự gặt mà không hay. Làm người mà đã tự gặt thì làm sao cứu được bản thân lẫn phần hồn.

Nếu con muốn tu và học theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, thì phải tự nghiên ngẫm xem cuộc sống của chính mình đã làm được việc gì cho bản thân và khối óc, đang bị động hay là tịnh. Cơ sở trí tâm đang nằm ở chỗ nào? Tự gây chia rẽ hay là hợp nhất với Trời Đất, nhiên hậu mới nghiên cứu pháp môn mà con muốn hành, có lợi ích gì cho tâm lẫn thân. Ý thức rõ ràng mới bắt đầu dần thân, hành pháp, bằng lòng cải sửa tâm thân, thì cuộc đời sẽ được đổi mới từ vật chất cho đến tinh thần, tự dứt khoát sự hưởng tâm về tiền tài danh vọng, thì phần hồn sẽ bớt đi sự tham muốn mà thăng hoa tốt đẹp, tự chủ và phát triển tâm linh, và tự quay về lãnh vực thanh tịnh của nội tâm, lập lại sự ổn định như lúc sơ sinh, không lo, không buồn, không giận, không hờn. Nội tâm sẽ được ổn định tức là nội khoa tâm lý sẽ ổn định. Cảnh thanh bình hòa hợp với trời đất mà sống vui hòa bình và an nhiên tự tại, có sự sanh hoạt tốt đẹp giữa hồn và vía, đang sống trong thể xác tinh vi của trời đất đã hình thành tại mặt đất. Tuy tạm nhưng rất lý thú trong mọi khía cạnh của cuộc sống. Tranh Trời rất đẹp, mấy ai đã tự thầy và thông cảm lấy chính mình, ngoài sự thực hành hướng về thanh tịnh mà tu.

Thầy sẽ tìm cách gởi sách vở thực tập và băng giảng của Thầy cho con tự nghiên cứu và thực hành, nhiên hậu ảnh hưởng những người kế tiếp. Chúc con và gia đình vui khỏe, sau khi đọc lá thư này, con sẽ tự tháo gỡ được một phần nào của chính con.

24

T.L. 03-07-96

154

ngày 20. 7. 96.

Kính thưa Thầy.

Con được anh Hà và chị Mông Chi cho biết về những ngày sống chung của các bạn đạo V.O. ở tại Canada có thầy tham dự, những lần này có lẽ phải duyên của chúng con con mong nên chùa có Đức Kiên tham dự được. Thưa thầy, vô chớng con bắt đầu ăn chay và hành pháp từ năm 1982, (và sang Mỹ từ tháng 12/94) hồi thời gian ấy, chúng con chỉ biết thầy qua 1 số sách Tội Tàn Đạo, 1 số băng cát, sét, một vài băng video và được 1 lần đến tham thầy trong lần sinh nhật vừa qua (lần ấy con vừa hồi hộp, vừa lo thầy cắt đến thôi sớm nên con nả lưng tung bét!) có lẽ chúng con đời là những học trò rớt của thầy, chúng con cũng tu thầy trình độ tu học của mình con u tối kém cỏi. Chúng con cần phải đứng cảm, kiên trì nhẫn nại hơn, tinh tấn hơn mới có cơ hội thuận tiện để ra mặt thầy cho thoát lòng mong nhớ và ngưỡng mộ. Chúng con ước vọng ngày ấy sẽ không xa, và cũng hy vọng khi được trình diện cùng thầy thầy sẽ không thất vọng vì chúng con. Thưa thầy những năm trước, khi còn ở VN, con và một vài bạn đạo tìm dịp gặp nhau để có dịp chuyện trò trao đổi và thiền chung. Theo nhận định của con thì hầu hết chúng con có quyết tâm đến lòng tu học (đã theo pháp từ 10 năm đến hơn 20 năm), nhưng để đạt trình độ khả quan, thì hầu như chưa có ai được như ý. Dĩ nhiên bạn chúng con thiền chuyên cần, tinh tấn, thiền sáng suốt và thanh tịnh cần tuyệt! Trong buổi họp mặt để từ giã các bạn đạo ở sang Mỹ, vì quyền thuận, vì cũng thường cần tu hành chăm chạp rồi rớt với nhau, tuy ở rồi ra lời những con chột này ra (25) ý, mai đây có được hoàn cảnh thuận tiện tu

hành hôn. nếu con đạt được một tiến bộ khá quan
hôn; con sẽ cố gắng truyền đạt kinh nghiệm mình
để đồng viên và giúp ích các bạn con bên này viết thiết
điều những khó khăn và hạn chế, để đồng tu học được khỏe
sắc mạnh hơn, để các bạn con được an vui mà viết qua nhiều
buôn tùy bỏ vào trong hoàn cảnh tu học hiện tại. Mỗi
tháng hiểu khi con thực hành theo bảng Lục Tế Di Đà, lúc
con đứng, écouter chỉ tiếng ngân lời niệm của Thầy vang tung
rung động trong đầu con, con đi vào cảnh giới rất nhẹ nhàng
và ánh sáng tỏa ra; Con nghĩ rằng cơ hội là đây, con
định khi con nắm vững, con sẽ chuyển kinh nghiệm về cho
các bạn. Những rồi những lần hành sau con sẽ đạt được
những chứng nghiệm như vậy nữa. Giờ đây con cũng sẽ biết chứng
nào con có được món quà để tặng các bạn đạo của con. Nếu
lần này nhận dịp viết thư thăm thầy con xin cầu của thầy. Thầy
cho chúng con 1 tấm ảnh, và xin thầy vui lòng viết cho
thủ bút để tặng và chủ ký của thầy cho từng người tên họ họ
Con sẽ nhớ em con bên này rồi rồi ảnh ra làm nhiều tấm
và sau đó in lời để tặng từng người lên từng tấm ảnh để gửi
đến cho các bạn. Con nghĩ các bạn đạo bên này, có tu hành
trong hoàn cảnh vô cùng trở ngại; xa vắng ân sư, xa những
nguồn phổ đạo, khó khăn trong việc gặp gỡ, hội họp, nhiều
khó khăn trong việc tinh hoạt tu hành, có được sự triền miên
quan tâm của Đức thầy kính yêu như thế, sẽ là niềm an ủi
và khích lệ vô vàn. Nguyên con xin trình Thầy, chi? Nguyên
ở nhà Thầy có hộ ngại gì ở? Nếu Thầy đồng ý, những
người bạn đạo con có ý muốn để ảnh tặng ảnh.

Ba má con tên: o. bà Huỳnh Trung Lập; chi Nguyễn Thị Năm
ô Lâm Văn Nghĩa (ô. đ. Trông rông Q.6); vợ chồng anh Lê Như Long
anh chi Ngô Hưng Vương (lít có tật chân) vợ chồng chú Phái (Q.6)
(26) anh Đặng Văn Đức, anh Bảy Kế; vợ chồng anh Tịnh (Q.11)
anh Hải Phát; vợ chồng anh Hải Long (Q.8), chi Đỗ Thị Diễm,
chi Ngô Thị Anh; chi Minh; chú Hữu; Bác 6 Tuổi

Điêng Chú & Lung, và anh Hợp (Ba Xuyên) con nghì, tâm thức
luôn thanh tịnh, hình ảnh của Thầy chầu hàng ở tầng
tâm, nhưng nếu có thêm bức hình của Thầy ở tầng thì
chắc niềm vui mừng nào kém chi ai? Nên con cũng muốn
được gửi tặng để tạ ơn & người đã từng đóng góp và
chăm sóc khi chúng con có khó khăn. Thưa

Thưa Thầy con thấy đã quay này và làm lời thì
gờ Thầy quả nhiên, mong được Thầy thứ lỗi. Nhân
lễ hội mặt này con kính chúc các ban đạo gầy nhau
thật vui, thật phở phàng, và tiến bộ vượt bậc. Vì chúng
con kính chúc thầy luôn mạnh khỏe, để soi rọi ánh
thường, sự sáng suốt, niềm phước lạc càng ngày càng rộng
khắp, chan hòa cho mọi tâm thức chúng sinh.

Nam mô A - Di Đà Phật.

Kính chào Thầy -

nam

T.B. Viết xong con xin nhớ anh Hợp hi nui, để nghì (lòng
anh cho người nui con thật là từ bi, con xin rút lời đi
nghì đó. Con kính gửi lời thăm chi B. (người mà con
nghe tiếng, nhưng chưa được gặp) Chúc chi luôn an. Đỉnh
và đạt được nhiều thành công trên đường hoàng hoa đạo.

(27)

pháp -
na

Montreal, ngày 2/8/96

T N ,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 20/7/96 được biết con đang trên đường hành pháp. Con ơi! Hành trình hành pháp tự vượt qua sự có có không không, tự thức và tự sửa tự tiến, cộng với sự nguyện hành của tâm thức. Tu để khai thác chính mình - thiên địa nhơn. Con là một phần tử gom gọn bởi Trời Đất, hình thành trên mặt đất, có cơ hội tu, để cảm thức nguyên lý của trời đất, đã tạo cho mỗi tâm linh là một ánh sáng thực hành tại mặt đất, tự thức để phục vụ quần sanh trong xây dựng. Trong việc xây dựng cơ đồ của Thượng Đế, không ai có thể mạo danh và sáng chế ngoài Thượng Đế. Người tu Vô Vi phải hiểu gốc gác của chính mình thì mới thích thú thực hành và tự giải. Con càng tu con lại càng cảm thấy rõ phần hồn là chủ của thể xác, chứ không phải thể xác làm chủ của phần hồn. Thể xác chỉ thừa lệnh phần vía để tạo sóng sông mê mà thôi, như là trang trí quần áo tươi đẹp mà thôi. Phần hồn trách nhiệm khai sáng nguyên lý của Trời Đất mà hành sự. Hiện nay con đang hành pháp với một lòng tin tưởng vô biên của tâm thức. Chắc chắn sẽ thành đạt, càng hành sẽ càng thấy rõ bửu pháp giải trước lưu thanh trong chu trình tiến hóa. Càng nhìn lại quá khứ của chính con trong thanh tịnh sau những chuỗi ngày hành pháp. Khi biết được, con sẽ biết được nguyên lý của cuộc sống: lúc chào đời đã đem lại cho hiền mẫu một cơn biến động vô cùng nguy hiểm trong lúc lọt lòng mẹ. Người mẹ chỉ chấp nhận sự đau đớn vô cùng, phải trả một giá rất đắt để đón chào một người con yêu quý ra đời. Trời ban phước cho con lại có một cuộc sống để học hỏi sự trở về nơi thanh tịnh. Qua sự dày công hành pháp của chính con, con sẽ đem lại sự an tâm cho mẹ hiền yêu dấu, mang nặng đẻ đau! Con là người hành pháp Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, là một phần hồn tự thức, sẽ đạt tới ánh sáng vô cùng tận của Trời Đất, là một linh căn phát triển độ đời trong thực hành. Càng tu pháp lực càng phát triển, thì nghiệp lực sẽ không còn, lúc ấy con mới dẫn thân độ đời bằng một tâm thức vô quái ngại, cảm thức đời là tạm, tự dứt khoát về Trời; tâm thức sẽ được tròn đầy sống trong giới văn minh của Trời Phật. Văn minh là nghe được và hiểu được, chứ không phải là vật chất trá hình, làm đẹp bên ngoài còn bên trong vẫn còn lũng củng , cũng gọi là văn minh - khác với tình trời sáng suốt và bền vững. Chỉ có ánh sáng là gốc gác của Vô Vi mà thôi. Vậy con nên bình tâm hành pháp, sẽ giải mở được tâm tư mờ ám và ô trược.

(28) Tiện đây Thầy xin gửi lời thăm các bạn đạo tại quê nhà nếu con có dịp viết thư. Còn về hình của Thầy mỗi năm đều có chụp và báo cáo sức khỏe của Thầy qua hình ảnh của mỗi năm. Con nhớ Soi Hồn một ngày 2,3 lần. Chúc con và gia đình vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

T ngày 16 juillet 1996

Kính thưa ân sư lòng S. Hân,

Đêm nay khi hạc thấy dơi, con không ngủ
thìe, con dậy lấy giấy, bút, viết thư kính
thăm ân sư, được luôn luôn mạnh khỏe
con mừng, con thấy ân sư mỗi ngày trẻ
và mạnh khỏe, chỉ không thấy già, con
mừng lắm, con coi video cassette thầy ân sư
tuổi, trẻ, đẹp, các bạn đạo Vô Vi ở đại hội
Hội Thích Hòa Bình tại Las Vegas Mỹ, tu hành
tiên tiến nhiều lắm, con mừng lắm.
Con phân con thì sức khỏe cũng không
được như mấy năm trước, năm nay con
đã 74 tuổi dường lịch rồi. Tim con lớn
tuổi thì nó yếu dần, làm cho máu chảy
không đều hay bị xuống máu ở chân, nên
hai cái chân cũng yếu, hai mùa khi trước
bị tai nạn xe hơi đụng phải gãy chân bên
trái, nên con cũng không muốn đi đâu cả.
ở nhà, cố gắng tu hành. Mong Ân sư cũng
lượng tình tha thứ cho con, hôm cuối của

(24)

con, có chút tiền thuê trọ, tiền hàng
thầy thì cũng eo hẹp.
Kính thưa anh Sĩ con cũng có nhiều Ti
ti, con cũng mong đến Septembre 1996 thầy
đến Paris, con mong được gặp lại thầy
và đình lễ thầy, mà con cũng không biết
có sự may mắn ở bên trên cho con được
gặp kiến đức thầy hay không.
Hoàn cảnh của cháu Nguyễn quốc Hùng thì
cố cháu đã ra Tòa lý di cháu, hiện nay
cháu phải Tam ở nhà cũ, con đang tìm đơn
xin cho cháu cái nhà gần chỗ con ở.
Con xin anh Sĩ thường cháu Hùng đó cho
cháu có thuê được cái nhà của chính phủ
để cháu được yên ổn cho qua ngày, ch
cũng muốn về VN ở và chức đình cho
đồng bào, mà hoàn cảnh của cháu cũng
rất eo hẹp không có đủ phương tiện. Con
và cháu không biết trỗi Sao cả.
Con kính xin anh Sĩ thường con, thường
cháu đó tri tri cho hoàn cảnh của cháu

(50)

(59)

(3)

đề cháu có phương tiện được trở về Sài Gòn
đề được Tòa nguyên.

Hiện nay ở Pháp thì cháu là người tăng
phiếu (invalidé), cháu không được làm
nghề, vì cháu có làm việc đi nữa
cũng không đủ tiền để lui, nên
phải nghỉ việc là tăng phiếu vậy.

Thì họ trả cho một số tiền hàng
tháng là 13 ngàn quan thì ở Tòa
họ chia cho 2 cháu trai ~~đều~~ ^{năm} ngàn năm
trăm quan cho hai cháu con của cháu
Hưng ăn đi học cho đến khi hai cháu
25 tuổi. Phần của cháu Hưng bây giờ năm
trăm thì cháu con phải trả nó, một năm
mười mấy biệt nó, mỗi tháng cháu chỉ
được ba ngàn để sống mà thôi.

Nhìn ra con cũng không giám viết ra đề
làm phiền lẫn thầy, nhưng nếu thầy
viết trình thầy thì thầy đâu có biết ra
sao mà đỡ Trừ cho cháu được. Con
mong thầy lấy lương tư bi mà tha thứ cho

(31)

(40)

Con uơ cho cháu.

Con uơ cháu xin kính chui Thầy
đi đoc mamb, khỏe, tưng Anui, tưng th
và làm đưoc Toan y nguyên của Thầy.
Con uơ hai gia đình hai cháu Nguyễn
quốc Hưng và Nguyễn quốc Cường xin
kính Bái Ân Sư và Xin ĐA TẢ.

(32)

con
Ngocelli

[Faint, mostly illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

Montreal, ngày 4/8/96

Bác M ,

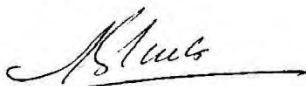
Tôi có nhận được thư của bác gửi đến từ Toulouse được biết bác lúc nào cũng có nghiệp lực lôi cuốn, tạo ra sự lo âu và rất khó hành pháp, tạo nạn và khó tiến.

Muốn tu tự cứu và cứu con cái, tức là giải nghiệp lực, thì phải thành tâm và dứt khoát tính đời thì phần hồn mới được thăng hoa và giải nạn. Con cái thành tài lớn rồi, không chịu tu thì không cách nào gỡ rối cho chính mình. Trí không sáng tâm không minh, thì chỉ rước động thay vì tịnh. Dần dần sẽ mất vốn thanh tịnh của Trời Phật đã ân ban, bác tu đến nay mới thấy rõ nghiệp lực là gì? Có ích cho tâm thân hay không, cuối cùng cuộc đời bị lôi cuốn trong một hoàn cảnh gia cang tam bộ mà hành sự, cầu xin đủ thứ, chỉ có tạo động thêm lên, không tuân theo luật nhân quả, mà hành pháp và tự giải nghiệp tâm. Bác là một chiếc dù che chở cho con cái trong lúc nắng mưa, dựa trong nguyên lý của trời đất mà khai triển tâm linh, thì mới thật sự là tự cứu và độ tha, tức là con cái sẽ thọ hưởng được ân phước của mẹ hiền yêu dấu.

Cuộc sống ở cõi phũ sanh này từ có đi tới không và từ không đi tới có. Đó là luật Trời xây dựng tâm linh tiến hóa tùy theo nhân quả của hành giả tại mặt đất này. Cháu Hùng muốn về VN sinh sống thì sẽ chịu luật của trời đất cộng với luật đời khó khăn mà sống. Nơi nào cũng vậy thôi, chỉ có dứt khoát tu tâm dưỡng tánh, thì có cơ hội tự cứu về phần hồn ở tương lai. Nghiệp lực chỉ có gia tăng nếu không chịu tu. Năm nay tôi cũng 74 tuổi ta, không thể làm những gì ngoài khả năng của chính tôi được. Kính xin bác thông cảm cho. Kính chúc bác và gia đình các cháu vui khỏe.

(33)

Qui thương,

Lương Sĩ Hằng

KÍNH BACH CUNG ĐỨC THẬT,

CON THANH TÂM XAM HỐI NHỮNG LỜI LAM CỦA CON TRONG QUÁ KHỨ, HIỆN TẠI VÀ TƯƠNG LAI ĐÃ LAM X THẬT KHÔNG HÀI LÒNG, KHÔNG AN VUI, ... NHỮNG LỜI LAM DẪU NHỎ, DẪU LỚN, DẪU CÓ THẤY, DẪU KHÔNG CÓ THẤY CỦA CON.

CON CUI' ĐAM ĐANH LÊ (9 LAY) ĐẾN ĐỨC THẬT VÀ XIN ĐỨC THẬT THA THƯ' TẤT CẢ TỘI LỖI CON ĐÃ PHẠM ĐỐI VỚI ĐỨC THẬT.

KÍNH THƯA ĐỨC THẬT,

Mặc dầu đang tu học, MÃ TÍNH CON VẪN CHƯA SỬA ĐỔI ĐƯỢC: ĐÓ LÀ TÍNH: THAM, SÂN, SI VÀ TƯỚNG XÂY RA NHIỀU VIỆC ĐANG TRÁCH, ĐANG PHẠT. TƯỚNG KHI TRONG ĐAM ĐINH NHƯỚI.

Vì bị cảnh đời cuốn về ĐANG, do đó CON HỨA NGUYỄN: "ĐỂ TRÁNH PHẠM TỘI, NÊN RA LÃNH CHỖ ĐINH NHƯỚI, CHỖ HỒI TỰ. VÀ NÊN TÌM CẢNH THANH TỈNH MÃ KHÔNG HÀNH BA PHÁP MÃ THẬT ĐÃ CHỈ DẠY.

(34) Do đó CON CUI' XIN ĐỨC THẬT CHO PHÉP CON ĐƯỢC TỰ DO Ở NƠI THANH TỈNH tu học, xa nơi ĐINH NHƯỚI, NAO NHỆT, vì sức tu học của CON CŨN "NON YẾU" CHỈA ĐỦ SỨC CHỊU ĐỪNG. NẾU CÓ DUYÊN LÃNH, THẬT CHO PHÉP CON GẤP THẬT ĐỂ VẤN ĐẠO, ĐỂ MỒ MẢNH TRÍ TUỆ TRÊN ĐƯỜNG tu học. VÀ CON MONG ĐƯỢC NGHE NHỮNG CHƠN NHƠN CỦA ĐỨC THẬT BAN TẶNG CHO RIÊNG CON, CON THANH TÂM HÀNH TRÍ ĐƯỜNG ĐANG. (2)

- 2 -

KÍNH TRƯỞNG ĐỨC THẦY

NHÂN TIỀN Ở BỨC THƠ NÀY, CON KÍNH XIN ĐỨC THẦY
TRƯỜNG TÍNH GIẢI ĐÁP CHO CON ĐƯỢC HỌC HỎI THÊM, CON
CHÂN THÀNH CẢM ƠN :

① TRONG CÂU : "ÂM DƯỜNG TUÔNG HỒI
CỦA HUYỀN MỞ KHAI"

- ÂM + DƯỜNG TUÔNG HỒI : HỒI Ở CHỖ NÀO ?
- CỦA HUYỀN : CỦA HUYỀN MẸM Ở Đâu ?

(KÍNH ĐÁP ĐỨC THẦY

04.08.1996: CON CỦA THẦY

H
Phút hiện : H T

(35)

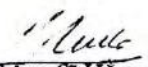
Montreal, ngày 5-8-96

Kính gửi ông H T ,

1) Âm Dương tương hội là do Pháp Luân Thường Chuyển "Huệ Tâm Khai", hai luồng điện âm và dương tương hội thì mới nhóa ánh sáng của nội tâm, nhập định sáng lòa. Ở thế gian hai sợi dây điện nhập lại thì bóng đèn mới phát sáng.

2) Cửa Huyền nằm ở trung tim bộ đầu, nơi đó châm cứu gọi là huyết Bá Hội. Vô Vi gọi là điển tâm thì mới thấu triệt Huyền Cơ của trời đất, Thượng Đế gọi nơi đó, mới có cơ hội liên hệ với trung tâm sinh lực căn khôn vũ trụ. Nơi đó mới có cơ hội liên hệ với luồng điện cái của vũ trụ, nơi đó là nơi phân giải triết lý cao siêu từ đời lẫn đạo, đồng thời dẹp bỏ sân si và ái dục. Nếu muốn gặp thì tùy duyên tu học của Ngài mà thôi.

Qui thương,

Lương Sĩ Hằng,

Ngày 26 tháng 8 năm 96

Kính gửi Đức Thầy,

Crúc hết con xin kính chúc Đức Thầy được nhiều sức khỏe.

Kính thưa Thầy con tên H xin Đức Thầy giúp con và cho con biết tại sao? Nhà con ở số 1175 Bellevue Ave # 4. Crúc đợ con ở chung với Ba Má chồng. Ba con mất ngày 1-11-95 Má con đơn ở chưa trước má con thờ cúng ông Bà thờ Phật. Nay ở nhờ con chỉ lập bàn thờ ở Đền Thánh, bàn thờ cũ huyện bàn thờ địa. Mỗi buổi sáng con chỉ thay nước lọc cúng nên con không biết có sai lầm gì không? Và con đau mắt ba con mất ngày trăn nên con lo sợ. Nay con bị bệnh mắt ngứa và không ăn uống được. Hơn nữa con bỏ thiển. Chồng con luôn la rầy bảo thiển nhẹ rồi bị ma nhập làm cho con suy nghĩ và lo sợ.

Hôm con đi khóa sống chung hóa bình con có mua một miếng me dai " Nam mô A Di Đà Phật" con đeo chồng con mỗi bữa và la rầy nên con phải bỏ không dám đeo nữa. Trong nhà không yên.

Đâu con cần thần, bệnh lúc mệt lúc khỏe và con có đi khám bác sĩ bảo không có bệnh gì chỉ là dị ứng vì thời tiết. Con mong Đức Thầy chỉ dạy con xin cảm ơn Đức Thầy.

Con
Vinh

(37)

Thi. Tiên đây con gửi cô em họ many biên thầy 200 đ - con 300 đ con nhờ thầy gửi cho ^{người} mẹ và người cũ 150 đ và con 150 đ gửi hỏi mua hôm để giúp người nghèo.

Las Vegas, ngày 30 tháng 8 năm 96

T H ,

Thầy vui nhận được thư và quà của con phát tâm dành cho người đau khổ! Thầy rất cảm động và thành thật đại diện những người đau khổ cảm ơn con.

Giúp người tức là giúp mình, lòng vị tha càng ngày càng phát triển thì lòng quảng đại và từ bi lại càng được khai triển. Bằng lòng giúp đỡ người đau khổ thì tâm ta sẽ bớt khổ!

Còn về việc thờ cúng ông bà và Trời Phật cũng do tâm hành giả, tùy theo tập quán của mỗi gia đình. Làm người ai ai cũng phải lãnh một cái chết thì phần hồn mới có cơ hội tiến hóa. Người người đều phải trùng hợp giờ bỏ xác ra đi như nhau tùy theo luật như quả mà thôi. Chẳng có gì phải lo nghĩ, ham sống sợ chết, mà tự hại khởi óc thần kinh của chính mình, hiểu được nguyên lý này chỉ lo niệm Phật hướng tâm về cõi vô sanh mà tu, thì sẽ được ổn định. Còn về phù hiệu mà con muốn mang để tưởng nhớ nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật mà khai triển luồng từ trường tốt trong tâm thức của chính con, bị gia đình phản đối thì con có thể trả lại để giúp cho người khác đang muốn có mà không được dịp thỉnh đeo, Thầy không muốn người khác không hiểu khinh khi tạo tội cho chính họ. Vậy con nên gởi về VoviLED để hoàn tiền lại. Đây là cơ hội giúp đỡ tùy duyên, chứ không phải mua bán kiếm lời để sanh sống. Nếu đặt làm ở bên ngoài thì giá rất mắc và không được ban từ trường tốt trước khi đeo, thành thật phục vụ mọi người, muốn hành đạo và hiểu đạo, chứ không phải bùa phép mưu lợi.

(38)

Nếu bệnh hoạn thì phải nhờ bác sĩ tận tình giúp đỡ, khoa học tiến triển, không nên mê tín dị đoan mà tự hại tâm thân. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

T. L. 09.96 4:00 PM Kính chào
Con thân mến!

luôn luôn kính nhớ thầy,
kỷ khóa chung vui hòa bình
con có đi, bởi vì con coi
Thiên Thủ để chi khi được
đi gặp thầy, cũng như lần
này con cũng vậy, con viết
thư nhớ chi khi chuyển đến
thầy, con mặc dù có chi nhưng
con có nghe bande của thầy
đây con cũng hiểu và tâm
(39).
sư chân tình dạy dỗ của
thầy lúc con răng đen hết răng

con có chút ít tiền đưa
Thầy gửi đến những người
đau khổ chết không hồn
chôn. Nhìn thấy những người
thiếu may mắn đó, con liền
tưởng tới bản thân con ở biệt
ngã mai sẽ ra sao? Bản
thân nào cũng là một con
tử nhân trong bụng mẹ nên con
đức trũng số có tiền con
gửi cho họ rông rêu hơn.
Con cũng thêm mang ơn
Trời Phật đã cho con phép
màu nhiệm mà con nghĩ rằng
chắc ở bao giờ được, con
sống đất này ở giây tổ
hợp pháp ở có tiền bạc
nhiều, đã vậy mặt phải
con lại bị cuốn che cũng ở
thầy, con đến bệnh viện
thi ở hos làm thủ tục
giấy tờ đều qua khời ở
bị trở ngại nào, con đang
điều trị bằng thuốc 2 tháng
nay (40) ở hết, Bài cũ quyết

Đỉnh Thủ Tú từ 9-4-96, phải
mở con lo số dư thủ, mở
xem có được hình an o?
Sau đó phải giải con
o có giấy tờ chứng đó
Hò đời tiền con o há nời
ho sẽ bắt con, hiện tại
chính phủ mỹ cắt giảm dư
mọi thủ với người dân của
ho, con o phải công dân
mỹ lâu sao ho tha, năm
nay sau con dân om hỏi
nhiều, con o, ngộ bị mất
cầm giữa tuổi 45, đã
vậy con thêm cái chân dân
ngôn chân cái của con
dòng móc đưa ra, làm
cho chân dân nhưc chiu
o nời, với hình này phải
nhỏ Bài Sĩ chuyên môn
mãi xấp xỉ cho bãng và
phải chông nan cỡ 1 tháng
con (41) nghe hỏi ời? thủ 1
con (41) lại phải trải qua 1
trần làm giấy tờ thủ tục

đề mở chân, Thứ 2 con
bị mất việc làm vì nghỉ
lâu quá. Sống trên trần
gian này có gì là haul
phức tạp, Thấy? nhiều cái
sở nó cứ dặt với con, con
cũng ngẫm, hiểu tại con,
o lo tu diệp hoặc vớ diệp
này nên con phải gặp nạn,
bây giờ con rầu lo tu nghe
lời Thấy thì cũng đã muốn
con cười xin Thấy cho con
gặp Thấy trong giấc mơ hoặc
trong lúc thiền để hỗ giúp
cho con tinh thần đừng bị
mệt mỏi, sau khi đi làm
về nữa lái xe nữa ngủ
que trên xa lộ, mãi dù 3
giờ sáng con cũng cố gắng
ngồi thiền những o được lâu
vớ ngủ que có nhiều "khi
con (2) que lật nhào luôn -
con chán que Thấy ở!
Sống ở Trần gian này thật

Cả ở qua đông tiền, ở ch
lâm ở có tiền, hình nghi
lâm cũng mất tiền, chỉ
ở coi chết là con người
ở con biết gì hết? ở số
gì hết? con mệt mọi việc
chán từ nhỏ chỉ đến lớn
sống ở trần gian chẳng có
gì vui sự tai nòng đến
bất ngờ với con người, ngược
người hiền hay người dữ
gì cũng bằng nhau.

Thầy thấy! Con có một
câu hỏi? được phúc mới
sinh ra làm người, hay
qua nhiều tai kiếp mới
đến làm người.

Thật sự con sống để mà
sống chờ con ở tha thiết
con nghe lời thầy rồi tu
những con cũng ở biết tu
đề làm gì? con như thầy
mô nôm (43) được như thầy những
sao con thầy khi qua thầy
trở sức cho con ngôn Thiên

đúng bị môn ngữ, cũng wie
con làm về thủy, đến thủy
thanh tình, con thích thiên, thiên
được 1 chút là con môn
ngữ, thầy biết o? Sáng nay
con ngữ quên bị phát ngày
giết đường o, dời xe, còn chi
lưu sản điếm thêm tiền để
gửi thầy cho người nghề, lại
in giấy phát thật mong làm
sao?

Con lo sợ ngày mổ mắt
sẽ tử o biết lành hay dữ
xin thầy soi xét con có nên
mổ hay không? Sau khi mổ
mắt xong về tử mổ cái
chân, sau tử cái chân con
o biết con mổ cái gì nữa
con chân cho con o giúp
ích được gì cho ai? Con tâm
sự với thầy để lòng được an
đi (Au) lâu lâu rồi con o có
tâm sự. cười thì con cười
thầy bảo trong sức khỏe và bên
cạnh con để dạy dỗ dù đất con.

Las Vegas, ngày 2/9/96

L con,

Thầy đã nhận được thư của con và được biết con đang tiến tới nghiệp thân và lo âu từ giai đoạn một. Con đã khổ tâm mới ngộ được một phương pháp tự cứu, tâm hướng về Trời Phật để tự giải quyết mọi sự ưu tư trong cuộc đời, quý pháp hiệu đời là giả tạm, thân xác cũng tạm, chỉ có hướng tâm về Trời Phật là một lối thoát toàn diện từ tâm lẫn thân, bệnh của con đang có đối với giới bác sĩ của Mỹ không có khó khăn.

Còn về cuộc sống của con tại đất Mỹ nếu không cướp của giết người, dù cho bị tù tội cũng sướng hơn người dân đói khổ tại xứ nghèo đói. Trường hợp sẽ thoát nạn, chính phủ Mỹ luôn luôn có đường hướng nhân đạo - con không cần lo nghĩ, nên tin tưởng vào chế độ hiện tại và Trời Phật, chỉ cần sự thành thật khai báo là đủ rồi. Con cứ yên tâm lo tu là sẽ giải quyết hết, không sợ chết, vì con đang hướng tâm thực hành pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, tức là lo cho phần hồn từ bao nhiêu kiếp. Sự đau đớn hiện tại chứng minh cho con thấy rõ kiếp trước thiếu tu. Vậy kiếp này con phải tu, dứt khoát như vậy sẽ được tự cứu.

Thành tâm tưởng nhớ Trời Phật là nơi thanh tịnh và rộng lớn hơn trần gian, lúc nào cũng cứu chứ không giết một ai. Con ráng đọc kỹ thơ Thầy thì con sẽ ổn định và hết lo - vui được. Trời Phật và xã hội tốt sẽ cứu con.

Thầy vui khi nhận được thư không lối thoát, Thầy mới có cơ hội phân tách cho các con rõ đường đi nước bước, vượt nạn và an vui tu học. Chúc con vui tiến.

45

Qui thương,

Lương Sĩ Hằng,

ngày 20.8.96

Thầy Hương,

Con nhớ chị Faida sẵn dịp đi gặp thầy và chị vào
Thầy với mình trình đến thầy mấy cái catalogues
đồng hồ Rolex, Con kính xin thầy chấm một kiểu
mà thầy ưng ý.

Thưa Thầy, khi Thầy từ chối thì con sẽ chịu từ chối
thôi. Đồ chị là vật tượng trưng cho tâm lòng
hiành của con.

Tại vì con còn chịu kiến, chịu uốn biết rồi. Khi cái gì cũng
là của Thầy của Trời của Đất hết, có cái gì của
con đâu? Từ sự kiên nhẫn nhỏ đến lớn về đạo hạnh
cũng là do nơi Thầy dạy dỗ cả, Phước chất của con
là ngang tưng bằng mình vô phúc phước. Con hết
phúc phước là cũng do nơi Thầy dạy dỗ.

Đâu phải ý mua được cái đồng hồ vàng Rolex, mới
mấy ngàn là thuộc về của con tặng cho Thầy đâu?
Đâu phải là khi con tặng cho Thầy đồng hồ đó mới
thuộc về của Thầy đâu? Con kiên được tất cả là
của Thầy! Cái gốc tốt đến từ Thầy mà thôi, căn bản
của con đâu có tốt như vậy!

Thầy ơi! Thầy nói con nói chuyện có duyên trong bài Kiz đó
(con cũng còn ngu ngốc vặc vặc này!) vậy Thầy đồng ý chọn
một kiểu thiết đẹp cho nhẹ và xứng với cùm tay của
Thầy nha, hơn nữa kèm Rolex nó có phước lớn nên mới
được Thầy chọn hàng của nó.

④

Trong tin thầy làm và con hơn Thầy thiết như sau.

Y K

Atlantic city ngày 4/9/96

Y M con,

Thầy vui nhận được thư con như thâm tình của con đang kề cận bên Thầy tràn đầy triu mến và thương yêu, còn hơn vật chất mà con định dâng cho Thầy, mà con quý và định giá như tinh thần quý yêu đã nung nấu trong con. Như con đã rõ sự cần thiết dâng Thầy là sự tu tiến và tự hiểu của các con, đó là quà thật, sẽ không bị mất. Thầy có xem qua các kiểu rất công phu kết hợp với khối óc của người đời đã hình thành. Con thương tưởng muốn tặng Thầy một vật vô giá, nhưng lúc nào cũng là giới hạn. Đọc thư như đã nhận quà rồi. Cảm ơn sự lưu ý và thành tâm của chính con. Chúc con vui tiến mãi mãi.

(47)

Qui thương,

Lương Sĩ Hằng,

T. L.
16-12-96

T.P. H. C. M. 08. 11. 1996

1

Câu bình yên,

Khả lâu con không một hồi bình hiếm câu, hôm nay con
đi sống với mẹ và đang ngồi trong căn nhà mới một hồi bình
hiếm câu.

Chúng con đã xây nhà và hoàn tất đơn mẹ con về ở được
4 tháng rồi. Cái nhà chúng con xây trước dù đình, yên cũng
bởi khi khiếm chút đình, nhưng rồi mọi sự cũng qua đi và dần
dần tam ổn. Nội đây thật yên bình, mát mẻ, mà con nghĩ
một ngày này giấc ngon lành. Vườn rộng mà đánh hay bề
nhà con lên xe lăn, đây đây khắp vườn xem hoa, xem cá,
đây ra công ngắm ruộng lúa - mà con rất thích và vui.
Con chạy đi chạy về hai giờ, vừa lo cho mẹ vừa lo phụ
mình đánh chăm sóc các con và luôn luôn để thêm hồi
nhấp nháy ngay, con rất bận nhưng lòng thấy thanh thản
hạnh phúc vì đã kịp đơn mẹ về yên dưỡng dưỡng ngay
sau cũng vậy. Sau này khi mẹ con mất con sẽ xây mộ chôn
cất ngay trong vườn nhà, như vậy thật tiện và mai mai vẫn
kể con bên mẹ thật đầm ấm. phía con cày nhà cũ 12 km
chạy Honda khoảng $\frac{1}{2}$ giờ là đến. Đất con mua cày đây 3
năm, nay hồi giá đất và thuê rất cao, nên con cũng gặp
độc nhiều may mắn và thành công. Hôm nay căn nhà con đã
xong hết mọi thủ tục, thuê nhà, thuê ba ở đây đa phần người
ta xây cất bất hợp lệ, vì thuê quá cao nên cũng hợp hợp lệ
như con thật tiếc. Sơn cũng như trời phát phúc cho con đất
được lộc nhà, để ta được phần nào như luôn cho mẹ. Con đánh
rừng cho mẹ 1 phòng rộng và đẹp đây đi trên ngli. Tôi thì
con hay qua phòng nơi chuyên, hát cho mẹ con nghe, những
lúc đó mẹ con thật vui, hương thơm như người như
bất con xoa lưng, mát mẻ mang song sáng, lòng con thật vui
hạnh phúc bên mẹ.

(50) phía câu, chúng con luôn luôn đến cuối tháng 12 là nghỉ
hồi ở thuê nhà cao và lại ở căn nhà - như con sống như yên

nhỏ trên cho Huệ aka. Các con cháu con này đã lớn dần, thì
 xã hội có đỡ hơn không cũng còn yếu, hình thành văn minh
 văn nghệ, nhưng càng lớn nó càng chậm hơn. Cuối năm rồi qua
 đúng nhất lớp, nhất tất cả các môn và nhất hơn toàn khối
 tâm của tương, được ba tương bên hướng cũng con thật và
 mừng hạnh phúc, đầu năm nay là lớp 9, cháu cũng vào nhất
 lớp nữa. Em của tôi là Vinh. Cuối năm rồi là học
 sinh xuất sắc được chuyển thẳng lên lớp 6 khối H và khi
 nhập học thì xếp lớp cháu được vào lớp 6, là lớp nhất của
 19 lớp 6. Vinh thì ít chăm hơn anh nó, nhưng rất hướng
 anh em học thấy học mà kết quả vẫn cao. Hai anh em
 nó ngoài giờ học có 1 thú vui là nuôi cá, say mê với cá biết
 cách ép cá đẻ và chăm sóc cá, thời thì chúng nó bày biện cũng
 nhà đủ loại cá liếc. Mỗi lần có con cá chết, 2 anh em nó ngoài
 khóc nước mắt! Bên chung thì cũng con cũng tam gọi là
 tranh đua, về chúng con hướng yêu nhau lo lắng cho các
 con. Chúng con luôn luôn và luôn với mẹ con xem mà con rất
 hướng anh và con cũng thật cảm động từng tâm lòng vắng ai.
 Có lẽ cần sẽ vì khi anh em con biết được những tình yêu
 lành này, anh em có như cho mẹ con cái đồng hồ tử đồng, mẹ
 con là anh em, anh em của anh em lâu nghe già già 60, sum
 bên cả nhà vui lắm! Mẹ con lúc nào cũng hơn anh em hiền hòa.
 Thế là Cầu, Cầu nó vẫn khỏe? Cầu vẫn đi du thuyết đều?
 Em quyết chắc đã yên vui với chúng con. Không biết đến bao
 giờ con mới gặp lại gia đình Cầu nó! Cho con hình lên
 thăm ba dì, mẹ, chị em, em quyết. Hình Cầu Cầu
 nó được khỏe mạnh yên lành.

Cháu của Cầu nó

(51)

Phuu

Singapore, ngày 16/12/96

P con,

Cậu đã vui nhận được thư con đề ngày 8/11/96, được biết con và gia đình vẫn bình an. Cậu và gia đình vẫn được khỏe mạnh. Lúc này cậu vẫn khỏe mạnh và tiếp tục phục vụ bạn đạo khắp năm châu. Người tu càng ngày càng đông, cậu rất vui nhìn thấy cuộc sống của mọi người chịu thực hành tu học đều được thay đổi tốt. Đó là điều mong ước của cậu đã từ lâu. Tại quê nhà cũng có một số người thực hành đúng đắn, gạt hái không ít kết quả tốt, đối với tâm linh và gia cang yên ổn trong tinh thần nhịn nhục.

Hiện nay con có duyên lành phục vụ mẹ hiền trong lúc già yếu. Đó là cơ hội cho con được dịp báo hiếu, mẹ chỉ có một mà thôi. Mẹ là quê hương tốt đẹp. Mẹ là tranh trời tuyệt đẹp có một không hai, con biết quý thương mẹ, tức là con đang tu phước. Trời Phật không bao giờ bỏ quên hạnh đức của chính con, được gần mẹ là được gần sự âu yếm của mẹ hiền, lúc con còn bé tình thương nào cao quý bằng tình thương thấm thía giữa mẹ và con.

Con bằng lòng tu phước thì các con của con sẽ báo hiếu ở tương lai, chuyện gì của Thượng Đế ân ban thì con sẽ không biết trước được, cũng do hạnh đức của chính con mà thôi. Con nhìn cảnh xế chiều của mẹ, thì tương lai con sẽ ra sao? Nếu con chịu tu thiền, thì phước huệ song tu, tương lai con sẽ có cơ hội trở về Thiên Quốc, cõi trời minh chánh và tốt đẹp. Đời là gia cang ổn định, đạo là phần hồn sẽ được tiến hóa đến vô cùng và mỹ mãn.

Cậu năm nay đã ngoài 70, ước mong đóng góp cho quần sanh với bao năm kinh nghiệm thực hành tu thiền. Con thích hát cho mẹ vui, vậy cậu xin đóng góp bài hát như sau:

(52)

Mẹ ơi!

Mẹ ơi! Con sống bên Mẹ
Xế chiều Mẹ đã giải mê cõi trần
Sanh con Mẹ đã góp phần
Dựng xây tình đẹp nghĩa ân tràn đầy
Mẹ ơi! Sum họp vui vầy
Con yêu của Mẹ thân này nở nang
Có nhà có cửa sống sang

Có con có cháu sống an thuận hòa
Trong ngoài tươi đẹp đơm hoa
Cây xanh tươi đẹp chan hòa tình thương
Mẹ nay đã mở sẵn đường
Con nay tiếp tục yêu thương muôn loài
Bên trong cho đến bên ngoài
Trì tâm thanh tịnh sửa sai tiến đân
Cảnh đời tạm thức nghĩa ân
Tình Cha tình Mẹ tình phân đạo đời (ba lần)

(53)

Hát cho mẹ nghe khi con rảnh rỗi. Chúc con và gia đình vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

26 - 11 - 1996

Kính thưa Đức Phật Thầy Lương Sĩ Hằng.

Hôm nay tháng trước con năm nữa thức nửa ngày đi lễ
Đền Thánh Vô Đâu Con thấy Thầy đến là nói gọi tên giúp
Thầy Ân đi dự Đại Hội Vô Vi Chai Lan, Con nói được những
con đi không biết gọi bao nhiêu, nhiều quá thì con không có thì
con nghe Thầy nói gọi cho là là đủ. cho nên con viết thơ
về Việt Nam nói cho Thầy Ân nghe mà con quên viết
thơ hỏi thăm Thầy xem có phải Thầy xuất đốn đến để
chỉ dạy con hay không, hay là ma quỷ giả ra Thầy để
gạt con. Hôm nay viết thơ này để xin lỗi Thầy vì
con làm phiền Thầy. Con làm Thầy Ân cũng vậy
con luôn. Nay con xin lấy Thầy 1000 lấy để xin
lỗi Thầy tạ tội

Con cũng đã gọi ~~220~~ 220 đô la về cho Thầy Ân xong rồi
con cũng có dặn Thầy Ân là nếu không đi dự Đại Hội
được thì Thầy Ân dùng tiền đó để chi dùng trong việc
tu hành đã bố thí cho người trai củi và có nhi viện
hay chùa chiền chỗ không sao cả. Con không có giữ tiền
làm gì.

Con xin lấy Thầy 1000 lấy để tạ lỗi với Thầy.

Con kính chúc Thầy phúc như Đông Hải thọ Tỳ Nam Sơn

(54)

Con kính thờ

H

Con gửi thơ Thầy Ân viết cho Thầy xin Thầy đọc dùm ông

T.L.
16-12-96

11-13-1996

Kính thưa Đức phật Thầy Lương sĩ Hằng.

Thân ngày lễ Chúc mừng sắp đến con viết thư thăm Thầy mạnh khỏe. Sau đó thân dịp này con xin gửi 100 đô la này để nhờ chị Bê mua thức ăn dưỡng mình cho Thầy ăn. Con cảm ơn chị Bê nhiều.

Con có gửi cái thẻ Thầy An nhờ Thầy giúp đỡ ông đi du Đại Hội Vô Vi ở Thái Lan để ông được gặp mặt Thầy và các bạn đạo. Con cũng có gửi 20 đô cho Thầy An để phụ vào việc mua vé máy bay đi du Đại Hội Thái Lan như lời Thầy dặn con trong lúc con ngủ con ~~thầy~~ thầy dặn đó.

Con xin ngừng viết Cầu chúc Thầy phước như Đông Hải thọ Tỳ nam Sơn.

Con kính thờ.

H

(55)

T.B. Con không biết Thầy có nhận được cái thẻ của Thầy An, xin Thầy nhờ bạn đạo giúp ông hay không, con không rõ.

Singapore, ngày 16/12/96

T H ,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 26/11/96, được biết con rất có lòng giúp đỡ thầy Ân đi dự đại hội Thái Lan.

Còn việc chiêm bao là không đúng, Thầy không bao giờ kêu gọi bất cứ ai đóng góp tiền bạc, chỉ có khuyên người tự tu tự tiến.

Con không nên nhận bất cứ hình ảnh nào giả mạo Thầy để quyên tiền. Con đang mang bệnh tâm thần bất ổn ma quỷ sẽ lợi dụng con làm điều bất chính, từ rày về sau con nên lưu ý điều này sẽ không bị lợi dụng nữa.

Thầy đã gọi tiền cho thầy Ân rồi, đi hay không là quyền của Thầy Ân, Thầy chỉ giúp đỡ thầy Ân tùy theo khả năng sẵn có của Thầy mà thôi. Con phải lo niệm Phật để sớm dẹp sự nghi nan trong tâm óc của con.

Cám ơn con đã gọi tiền giúp Thầy. Chúc con vui tiến.

(61)

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

S 19.11.1996

Kính thầy, thường yêu của con -

Con là N, đứa con chăm học -
Đông đời quá là gian nan, hãnh trong con lại
nặng gánh. Con kịp quay về khi hoàng hôn đã
phủ bóng mờ trên thân xác thầy.

Gần đây, con linh cảm ngày giờ ra đi năm
nhiệm vụ mới của thầy đã cận kề. Dù biết là
thầy sẽ đến lúc chầu một ngày không xa. Nhưng
đời vô thường mọi lẽ - Phật dạy, con sẽ không còn
địp hội ngộ thầy cho thỏa dạ nhớ thường. Phải
đời đời bao giờ con mới lần nữa lên được, đánh
lại thầy trước về tòa sen.

Con kính xin thầy ban cho con một lòng an,
được diện kiến thầy trong những ngày đi đại kiếp
mở ở Thái Lan.

Nhân vô thập toàn. Bên cạnh những thuận lợi sát sai
lâm, mà con đã mang theo nhiều kiếp - Con được thầy
đề an ban một khóa năng chiếu sáng. Con chừa điếc
mọi người, mọi hoàn cảnh. Điều này đời đời người
đã nên con như một kẻ yếu hèn, nếu nước, đấm nên
con còn bị kết án là thiếu sót bất phân ... v ... v ...

Con vẫn nung tuyền vọng trong nỗi đau khổ của đời
mình. Nên cho đến khi con gặp được Pháp lý vi vi -
Con thì trả lời được mọi vật về mà - hử làm con vẫn
thở than. Con hiểu rằng con tách rời Thầy Đề, không
còn hiểu cảm những người làm khổ con - Vì nhất là con
yên ổn được với những sai lầm của các con của con.

Năm 85, con hãnh pháp được làm 1 năm, con bỏ
cuộc sống quá khổ cực. Mình em phải mất 4 đứa
em, một mẹ già thêm những đứa em lỡ thầy, lỡ thầy
lỡ cụ lý. Lỡ lại cho đến năm 90, con vượt biên, ở trại
(62)

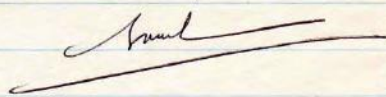
Thời gian 3 năm, đầu tháng loe qua lúc ngày 13.1.1993 -
Vào đến lúc, con đã phải chịu một cuộc giải phẫu bệnh
ung thư. Năm cô đơn trong bệnh viện, hồi hững quá khứ -
Đinh, Lợi, Tiến - con đều không có. Ba năm trời qua, một
năm con được xem, em băng Phụng giúp thực hành của thầy
Nhưng có lẽ duyên chưa đủ hay tại em vẫn còn vô minh
Phải đợi đến lúc con quay về VN năm 1996 (Tết Bình Tý)
tìm gặp lại các bạn đạo cũ ở Bình Định. Con quyết định
ăn chay, rời Pháp trở lại, nay đã được 6 tháng. Biết
khó nặng em quá yêu kèm (dù chưa biết tim, não em có
thực hành) con ~~đã~~ ao ước được Thầy dẫn dắt đạo chi
một lần nhìn cõi Trung Tâm -

Đời đời của con thật quá đầy. Thầy hướng xin
- duyên, bình con. Em tu nữa, em tham lam - không chịu
đầy công tu luyện, em² muốn rời không hững phước -
Trước khi dừng bút, con kính chúc Thầy thân tâm
thường lạc. Con luôn cầu xin Thượng Đế ban thêm
nghỉ lực cho Thầy chịu đựng lâu - con đời đời để
hoàn thành nhiệm vụ - mỹ mãn -

Con -

(63)

N S Kính thư -

Singapore, ngày 16/12/96

N S ,

Thầy vui nhận được thư của con đề ngày 19/11/96 được biết con vẫn bình an qua những chuỗi ngày kích động của tình đời đen bạc. Con tu nên tu thật, không nên mong ước bất cứ một điều gì, thì mới tránh được sự nắm bắt mà tạo sự trì trệ cho chính mình. Con có một xác thân siêu diệu của Trời Đất đã hình thành. Thành tâm tu sửa cho đến quân bình thanh tịnh, thì mọi sự sẽ đạt thành, khỏi cầu xin và nắm bắt, sẽ mất sự tự nhiên và hờn nhiên. Đạo không thành, tâm lại động vì chưa đạt. Con tu thì con đã ý thức được phần hồn là chủ của thể xác. Cần tu để tự hiểu nguyên lý của Trời Đất mà tiến, đạt tới quân bình và thanh tịnh thì bất cứ nơi nào con cũng sẽ đến được. Cuộc sống ở thế gian đương nhiên ai ai cũng phải vượt qua cảnh khổ của tiền tình duyên nghiệp mà thức tâm, dù cho một vị vua chúa cho đến một người dân thường cũng phải dần thân học hỏi thì mới tiến hóa được. Đối với Tiên Phật cũng phải nhịn nhục nhiên hậu mới thành sự. Nếu con có thành tâm tu sửa thì con sẽ có cơ hội tương ngộ với Thầy, vì cuộc đời của Thầy chỉ có tu mà thôi, dứt khoát thất tình lục dục như duyên, 64 dứt hẳn trong hành trình tự thức, rõ lẽ Như Lai. Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

T. 6
12/96
W. JH

Đỉnh thừa ông Tám

Con đã dưới thờ ông và con có lời qua
 ý hiểu các con rồi. Vậy ông vui lòng gởi
 đôn cho con. Con sẽ nộp đôn nhờ cử
 xét. Tiên đây con có thạc mác: Giấy tờ
 đi dân sang Pháp ai lo. Con phải có
 người bảo lãnh ở Pháp thì con mới qua
 được chứ. Rồi hình tế tiên bae cuộc
 sống của con ai bảo đảm. Mọi thạc
 mác xin ông vẫn đáp. Con cái con nó
 muốn ~~con~~ vui. Mà con chi vui ở
 thiên đường. Nếu ông có lòng dẫn dắt
 thì xin đưa con trên con đường tu
 Đới sư ông. ~~Đỉnh thừa ông Tám~~ con
 cũng muốn ở nhà tu nhưng thấy các con
 nhỏ không muốn con tu theo ông Tám, ý nó
 muốn con tu chùa thờ Phật đất nhàn, nhưng
 con bị đau mắt. Không thấy đường rõ, và lại
 bây giờ con không nhà, con sẽ ở chung ^{với} nó
 nơi bây giờ nghĩ ngộ đủ thứ sanh ra nhiều
 tội lỗi, mà đường tu con cũng đứng khổ tu
 từ ngày qua đây, con thấy đường tu con không
 tiến con buồn quá, con muốn tránh đi tu
 (65) để cho các con thấy đạo này là đạo tình
 huống. Hiện giờ con ở đưa con gái lớn đi
 về áo thấy con ăn rồi đọc kinh nó hình
 bị và cười con làm không giống ai hết họ.

biết, ở Nam này không có ai tu như má hết.
còn chúng bị gạt. Ban ngày con nó bị phòng làm
pháp luôn thì chiều mình chúng nó mới
tới ngày ở trong phòng hoặc đưa cháu ngoài
mở cửa ra hoặc con nó tu quá, còn chiều
tới nó báo con cũng ra phòng khách xem tivi
nó thuật chuyện cười nó chệ con chúng nó cười
con ngồi bị nhìn đầu biết tiền Nam má cười,
con nó phòng nghe bản hình cũng không yên
nó nói má tu đạo gì kỳ quá không giống ai
hết, ăn cơm con cũng không dám đố hình, làm
gì cũng bị phá như vậy con làm sao tu được.

Cuối xin ông Tâm thường chỉ dạy giùm
con hoàn cảnh như thế đó con phải làm sao tu
con mới gả đứa gái số theo chệ qua Úc thì 12
năm là 1 năm mà vợ chệ nó gây gỗ, chệ nó
đời lý n, nhưng chưa được 3 năm làm sao lý n phá
chệ, bà má chệ nó khổ lắm nộ tâm, hiem giờ con
ở chung nhà nó cũng khổ số lắm, chỉ có hành
ở bên bờ số. Cuối xin ông Tâm thường nếu lên
Úc có thiện viên con xin qua bên đó tu và
diu đặc đứa con gái đó tu luôn.

Đến được vậy đời con phải đi rồ cũng
(66) Cuối xin ông Tâm thường chỉ dạy giùm con
phải làm thế nào cho con tu được.
Đời xin ông Tâm nhiều.

Singapore, ngày 20/12/96

T con,

Ông Tám vừa nhận được thư con đề ngày 3/12/96, được biết đang bị thử thách trên đường tu. Đó là nghiệp lực của chính con, nếu con thật tâm hướng về Trời Phật và thành tâm tu học, thì trí tâm của con sẽ được phát triển nhanh. Các con của con còn ham chưa biết đạo là gì! Tội nghiệp cho tâm thân của chúng vẫn bơ vơ chạy theo ngoại cảnh, làm thành cuộc sống cho chúng.

Người tu Vô Vi thì ngược lại chấp nhận nghịch cảnh, lấy oán làm ân mà tu thì mới tiến. Con nên kiên nhẫn nhịn nhục gần con cái để có cơ hội thực hiện tâm từ bi của con, dốc lòng hành pháp tự cứu và độ tha tại trần, không để gì được có một gia cang của Trời Đất đã sắp đặt. Con nên cố gắng dẹp bỏ tự ái mà sống với các con của con, còn hơn vào thiền viện tu

Thiền viện Vô Vi là do mọi người đóng góp mà hình thành. Mọi người đến đó với mọi khả năng của chính mình, ăn ở tự túc, không có người phục vụ như ở nhà. Điều kiện của con rất tốt, được gần con cháu, vậy con nên thật tâm phục vụ các cháu, tạo thành hạnh đức để tu, vạn sự khởi đầu nan lần lần các cháu sẽ hiểu. Thiền viện không có làm thủ tục bảo đảm cho ai cả, và không có tài chánh để nuôi người tu. Tiền bạc thì nghèo nhưng tâm hướng về Trời Phật mà tự tu tự tiến, chứ không phải những chỗ khác, rủ ren và sẽ gây rối về sau. Phương pháp Vô Vi là phải tự tu tự tiến, dần dần làm việc thì lục căn lục trần mới có cơ hội thức tâm. Con nên vui sống với các con cháu mà tu, thì mới đúng đời đạo song tu. Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

15-12-96

Kính Gởi Đuê Thầy!

Thuộc hết con và các anh chị em Thuê xin có lời
hỏi thăm sức khỏe Đuê Thầy và chị B và chúng con cầu
chúc cho Đuê Thầy và chị B luôn luôn lúc nào cũng được
đời cho sức khỏe. Kính thưa Đuê Thầy con hiện giờ
đang ở ở quê và con ở đây cho tới ngày 27 tháng
2 năm 1997, thì con về lại Tacoma. Con có hỏi vé xe
bus đi từ Tacoma tới Montreal khoảng 4 ngày. Đầu tháng
3 là con bắt đầu qua Montreal để ở với Bà Tam. Xin
Đuê Thầy chỉ dạy cho con nói cách ^{nào} với Bà Tam là con qua
con ở với Bà Tam. Con ở đây cố gắng thiên và học, cho
dù con không ăn tới, nhưng con không thể nào ghi nhiều
hơn 3 tiếng được, xin Đuê Thầy chỉ dạy ^{cho} con thêm để con
có thể ghi nhiều hơn nữa. Thưa Thầy mỗi khi con có
thắc mắc thì trong đầu có câu trả lời liền, con không
biết cái đó, nó có huyền diệu không Thầy. Xin Đuê
Thầy giảng thêm cho con 2 câu, ơn cha nghĩa mẹ cần
phân đồ đời, với thực hành học hỏi Kỳ Ni. Con thành
thật đời ơn Đuê Thầy nhiều. Con rất nhớ Thầy, càng nhớ
thầy nhiều thì con càng cố gắng thiên nhiều để ^{con} không phụ
công của thầy dạy dỗ. Con xin phép được ngồi ở đây
con rất là mong chờ của Thầy. Con thành thật cảm ơn Đuê
Thầy nhiều.

(68)

Con
Đ

Đ con,

Thầy đã nhận được thư của con do Indra chuyển đến ngày 21/12/1996, được biết con đang cố gắng thực hiện tu thiền cùng với anh chị đã và đang thực hành từ lâu.

Nếu con muốn qua ở với bà Tám thì con phải liên lạc với bà Tám trước khi đến đó. Cần thiết là có sự đồng ý giữa hai bên, vì con có quốc tịch Mỹ, thì ở Montreal không làm việc được. Người có quốc tịch Mỹ nên ở xứ Mỹ làm việc tốt hơn. Con cần học thêm nhiều để tiến hóa tốt ở tương lai. Vậy con nên về Las Vegas sống, nơi nhà Thầy, để lo đi học và ở nơi đó rất dễ kiếm việc làm. Nếu con đồng ý thì con có thể trình lá thư này cho anh Trấn hay Thanh Hòa biết là được. Ý nguyện của con là thành tâm tu sửa lấy chính con trong thực hành thì mọi việc ở tương lai sẽ tốt đẹp. Thầy rất muốn con sống với bà Tám cho vui, nhưng thủ tục không cho phép ở lâu dài. Nếu con muốn ở với bà Tám thì con sẽ trình với bà Tám thời gian lưu trú là từ ba đến sáu tháng mà thôi. Nếu bà đồng ý thì con sẽ thực thi với sự thỏa thuận của hai bên trong thời gian ấn định.

Còn về thiền, thì hiện tại con thiền được ba tiếng đồng hồ mỗi đêm là rất quý, cứ giữ giờ giấc như vậy trong một thời gian thì khối óc diễn quang thông suốt, thì lúc nào cũng là lúc thiền. Cho nên các chị ở Amphion đã dày công tu thiền, sự cảm thức mọi việc đều nhanh chóng, đó chứng minh cho biết luồng điện của khối óc được cơ hội giao cảm với sự thanh nhẹ của Bê Trên, thắc mắc tức khắc có câu trả lời, chung qui cũng ở nơi chỗ hiểu mình mà tu, chứ không cần ở chỗ hiểu chuyện người khác mà thiếu tu. Con có cơ hội sanh hoạt Mục Bé Tám hằng tuần, thì con sẽ có cơ hội hiểu được chiều sâu của tâm đạo; lúc ấy con sẽ hiểu được từ bi không bao giờ bỏ các con. Mỗi việc ở thế gian, khởi sự đều khó khăn, nếu chúng ta chịu dày công hành pháp, thì sẽ không còn trở ngại nữa.

Chúc con an thiền và vui tiến trong thanh tịnh.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

Thư cảm tạ

Date :

Nam 1985 A Gi Đa Phát.

Kính bạch Đức Thầy.

Thuyên đi cứu trợ miền Tây Đàng Tráp, Cao Lãnh

Ngày 9-11-96 Đàng Bào Thiên Tai lữ lữ đã AN Bình

Nhờ ơn kính chuyển lời cảm ơn Đức Thầy L.S.H.

nhiền vô số kể, con = phở nào nói hết được.

Thuyên trình con xin được Đại Diện thay lời cho tất cả

Đàng Bào Ba Xã Phước Lạc. Vĩnh Tây. AN Bình.

chấp tay Khôn bài và cảm ơn lòng từ bi nhân ái cao

cả của Đức Thầy và sự dạy dỗ hiền vô vi nơi hải

Ngoại Đả Phát từ tâm gửi tiền về Việt Nam cứu đói

Đàng Bào trong cơn Khôn khổ này

Kính chúc Đức Thầy sức khỏe Đại Đạo Đăng Đứ

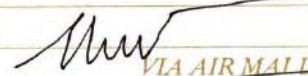
phẩm phú hoàng Pháp lợi Danh, cứu giúp Dân nghèo

phấn nưần ân "Điền" và sự bằng hiền vô vi An

Khang thịnh Vông Đóm Đắc phảnh chánh đũa.

(70)

Kính bài

VIA AIRMAIL

12-11-96

Date :

Nam Hồ Ngọc Hoàng Trương Đế vô cực Đại Thiên Tôn

Nam Hồ Diệu Trì Kim Mẫu vô cực Thiên Tôn

Nam Hồ A Di Đà Phật

VN. 104/30A Ng 0 - Ngày 12. 11. 96

Hình bạch.

Đức Thầy, cô Bê Hoàng Vinh, duy hành gia vô di -
Hình mền.

Ngày 2. 11. 96 Huyện Minh có nhận 3.000 đô của Đức

Thầy gửi về làm Phức và trích ra 200 đô cho cụ Sinh

Phát. con đã trao 200 đô cho Phát liền sau khi đã nhận

tiền của "Thầy" và những lời nhắn pin. Số tiền gửi ra =

100 đ = 1.102.000 \$ 2.800 đ = 31.360.000 \$ VN

5 Tấn gạo 3.200 \$ 1K X 5000K = 16.000.000

5000 gói mì ăn liền = 5.000.000

250 Kg' đã bông bột = 2.000.000

(71) 50 Kg' bột ngọt = 1.300.000

500 chai Dầu ăn - 1.000.000

500 Khăn giấy 1.500.000

500 chai nước uống - 2.000.000

500 Kg' đường 3.200.000

100 Kg' muối 700.000

gạo và nhu yếu Phẩm → 33.060.000 \$ VN

VIA AIR MAIL

Date :

Thỉnh Bạt Đức Thầy : 5 tấn gạo và những thứ như yếm
Phẩm này được chia ra 500 Phần mỗi Phần được 10 K gạo
được và sau được chia ra Phát phi' cho 3 xã .

200 Phần được đưa về Tỉnh Đồng Tháp, Huyện Cần - giuộc
100 Phát cho xã Phước Lạc - 100 P' cho xã Vĩnh Tây .

Gi' miền Hạ chưa phi' vô' được cơn bão gió còn đang hoành
hành, nên tạm chờ điều dân về 2 xã trên nhận đưa cứu
trợ, tạm những người nào đi bộ đường đăm lấy với phi' họ về
còn những gia đình ở sâu gần trong rừng nước mặn ÷ phi'
ra xã được đưa cơn gió, sóng nước rút bớt cơn để vô' lần
nơi Phát phi' và cứu trợ như lời đã trình xin với Đức Thầy vậy .

Khi nhận được tiền của Thầy gửi về, con không thể đi cứu trợ
liền được ! gi' cơn nước đang dâng cao phá hủy nhiều nơi trên

quốc lộ I đường về miền Tây, làm đình trại giao thông bị ché
(72) nghiền . I quân về sau nước rút con và các đạo hức vận chuyển

gạo và nhu yếu Phẩm của Đức Thầy về miền Tây Huyện Cao
Lãnh, cũng Tỉnh Đồng Tháp xã AN Bình 300 Phần như yếm

âm và 3 Tấn gạo được cấp Phát lần lại cho đồng bào bị bão lụt

IA AIR MALL

Date :

Ngày 9 - 11 - 96 mưa nước ở Đáy H. Cao - Lãnh xã A.
Bình - Tĩnh Đồng Tháp mới vừa rút nên Hội chữ Thập đỏ đã
đang gửi đồng bào trong đồng sâu về xã để được nhận 300 phân
đưa vai gạo cứu đói của Đức Thầy gửi tặng. Tất cả đồng bào
về xã bằng ghe đường. Còn những gia đình có ghe đường
con là Đoàn Tử - Thiên, Hội chữ Thập đỏ vào tận nơi trao đưa và
lời an ủi chúc sức khỏe của Đức Thầy L. S. H gửi về thăm
đồng bào bị Thiên Tai lụt. Ngày 10. 10. 96. Đã hoàn tất
việc cứu đói miền Tây Cao Lãnh.

Hiện Huyện Minh con đang chờ nước rút bớt, bớt sóng gió
con sẽ cũng các đạo hữu vô miền Hạ để cứu đói đồng bào
khinh bình Đức Thầy những chi Phi vận chuyển xe, ghe, cầu
và vvv.... Do Ông Bà Long - Thảo - Trần tại chỗ.

(73) Hình bạch Đức Thầy.

Hiện ở Đáy VN mưa nắng bất thường, đêm giông gió Âm
Âm có khi mưa mù mịch cả tuần lễ, có lúc nắng lên
muốn lật da, bãi đạo tụng hoành, Phật đạo tăng, Ni duy đời.

Nhân gian gian ác lửa đạo đời già. là gì đạo vậy?? Kính chào.

VIA AIR MAIL
M

Bangkok, ngày 24 tháng 12 năm 1996

H M ,

Thầy đã nhận được cuốn album của con, cùng các bạn đạo thành tâm cứu trợ đồng bào trong cơn khốn khổ!!! Thầy rất cảm động và nhớ lại lúc nhỏ Thầy cũng đã dự cơn bão lụt tại miền Trung. Cuộc sống thật là thảm thiết, lúc ấy Thầy đã thấy sự xuất hiện của Bát Tiên trên không trung, nhờ đó Thầy không biết lo âu trong lúc cơn bão lụt hoành hành, sập cả căn nhà Thầy cùng anh chị đang sống. Lúc ấy Thầy cảm giác được sự thanh bình mà Bát Tiên đang tận độ, tâm trí của Thầy rất hân hoan, tự cảm thấy có một cuộc sống mới, trong sự hòa nhiên giữa Tiên Phật và loài người. Thầy chỉ biết chạy chơi và đùa dỡn quên tất cả sự đau khổ có thể xảy ra bất cứ lúc nào. Cảnh màn trời chiếu đất, xem như không có chuyện gì xảy ra cả, mặc dầu bị đòn, nhưng vẫn vui. Đến ngày hôm nay Thầy cùng các con lại có dịp nhúng tay vào cảnh khổ! Chúng ta biết tu, thấy rõ cuộc sống tại trần gian đều khổ cả, dù giàu hay nghèo cũng phải chịu đựng khi Thiên Cơ biến chuyển. Thầy đang ở Thái Lan xứ Phật, đang phát triển về vật chất kiến thiết theo Tây Phương, đua nhau làm giàu cho Tây Phương, xe cộ rùm ben, bụi bặm càng ngày càng nhiều, mất đi sự thiên nhiên và đạo đức. Thầy thấy mọi người đang tham và khổ, chưa biết được hình mình từ đâu đến đây và sẽ về đâu? Khổ mà không hay, tưởng lầm là văn minh và giàu có, tham kịch luôn luôn diễn tiến trên mặt đất vì lòng tham không đáy. Có tham thì mới kiến thiết, có kiến thiết thì sẽ có sự sụp đổ ở tương lai, mượn của Trời hình thành được nhu cầu, cuối cùng cũng vì lòng tham mà tự phá hủy, đó là luật nhưn quả. Có tụt tức phải có tan là vậy.

Phần tuổi còn lại của Thầy chỉ biết tu và tận độ quần sanh tùy theo khả năng sẵn có của chính Thầy mà thôi, không dám răn dạy bất cứ ai tham gia cả. 74 năm dài Thầy chỉ biết âm thầm nhớ Trời Phật mà tu sửa trong sự sống còn của chính mình. Thầy luôn luôn nhận thức những người đau khổ tức là Phật tại mặt đất, Thầy luôn luôn ước mong được dịp phục vụ họ, mưu cầu sớm được thức tâm, chung qui phần hồn phải tu mà thôi.

Càng làm việc phước, các con sẽ thấy mỗi đạo nơi tâm thức các con, chứ không phải bay nhảy khắp nơi để tìm đạo. Đạo là sự quân bình của tâm thức, hiểu được, hành được và sửa được, là cần thiết. Không nên mê lầm ngoại cảnh mà tự hại. Cuối năm sắp đến, Thầy sẽ dành dụm chút đỉnh của ít lòng nhiều giúp những đồng bào khổ nạn do con có duyên lành tái ngộ họ. Tiện đây, Thầy xin gửi lời chúc phúc mọi người đồng hưởng một năm mới an lành hưởng Trời mà tu.

Quý Thương,

Lương Sĩ Hằng,

Nam Mô A Di Đà Phật Nam Vất Thái Bình

Kính thưa - Bề trên các bậc
" - Đức Tổ Sư
" - Đức Thầy
" - Quý vị Đạo hữu Việt Nam
và Thế - giới

Nhân dịp Đại-hội Vô-vi "A - Âu
Hoa - Kỳ" được tổ-chức tại Thái Lan, 1996.

Con tên M. L. M., một
tu-sinh pháp-lý Vô-vi tại Phnom Penh, Ninh
Thuận, xin kính chào lễ Thầy, cầu chúc
sức khỏe Thầy và quý Đạo-hữu khắp năm
châu, xin cầu-chúc cho Đại-hội gặt hái
trước nhiều thành-công, kết-qua tốt đẹp
trong tình thương-yêu cao cả của Đảng
Cha Lãnh

Kính tại Việt-Nam, con cũng xin
kính chào, chân-thành cảm-ơn quý Huyện
trưởng Hồ Văn - Em, huyện Thiên - Nghi
(Vô-châu - Thuận) và quý Huyện đồ-tì trước
đã có nhiều sự giúp đỡ, đồng-viên, khuyến

(75)

Khích, và tạo mọi điều kiện thuận - lợi
cho chúng con, trên bước đường tu học
pháp lý vô vi khoa học Huyền-Bí P.P.

Đã nhiều năm qua, mặc dù
con chưa được một lần diện kiến &
Thầy, thế nhưng trong những đêm dài
cây-phủ, hành-pháp, tâm hồn con luôn
luôn cảm - nhận có Đức Thầy bên cạnh
đỡ đần - dắt, dạy dỗ con một cách kiên-
trì, với một niềm thương-yêu bao-la vô bờ.

Cho nên, hơn 15 năm qua, mặc
dù đã gặp biết bao cảnh thăng-trầm, lao-
đao, khổ nạn, bị tù tội và mất mát,
nhưng mỗi ngày, đêm, con vẫn vững
tâm tu-niệm và gắng sức đồng-viện
các Đạo đạo & miền quê-hương cát trắng
(Uha bang, phan bang) phải luôn luôn cố-
gắng sống theo tâm gương sáng, hành tề-
bi, kiên-nhẫn của Đức Thầy của quý
huyệch, thì đã có nhiều công-lao phát-huy
niềm đạo-pháp vô-vi, và phải quyết-tâm
bên chí lo tu học, cố-gắng thực-hành
đúng-đắn theo chánh-pháp.

(76)

- * Dù ai nói ngà nói nghiêng
Tong ta vẫn vững như kiềng 3 chân
Dù ai nói Đông, nói Tây
Thì ta vẫn đứng như cây giữa rừng!
- * Tinh Đạo-Hiền quý nhất là lòng chân
thực. Nghĩa và chông quý nhất là lòng
chung-thủy. Và Đạo-pháp nhiệm-mầu, quý
nhất là lòng Trung-Tiin.
- * Bê tôi Trung không thờ 2 chúa
chánh-pháp nhiệm-mầu không có 2 Tâm.
Và con xin khấn cầu dâng lên Đức
Thầy một bài thơ:
- * Bảy lần mong ước đời chớ
Đại-Hội "Kỳ-H" mở cơ lòng con
Tư hành viếng đạ sắc-sơn
Vô-vi chánh-pháp, chẳng còn nghi-say.
Luyệt-tâm Tu học Kiền-tri
Thờ về nương-cõi, anh em hợp-liã.
Hợp-Hòa học chữ: nhân-Hòa
Thương-yêu, Thanh-Tĩnh mới là người Tu

(77)

Một lần nữa, trước khi dứt lời, con xin
bường tâm thanh-tĩnh cầu chúc Đức

Thầy, quý Ban Đạo khắp 5 châu được
nhiều sức khỏe, an-khang và trường
thọ, đề^o diu - tốt chúng con trên trường
chánh-pháp. Xin các chú Đại-Hội gặt
hái được nhiều thành-công, kết-quả
tốt đẹp. Cuối cùng,

Chúng con xin tâm-nguyên, cố-gắng tu
học tưng theo những lời Đức thầy đã dạy.
qua nhiều năm thuyết-giảng khắp 5
châu, thế giới.

Con xin hình bài Đức thầy 3 lay
trong tâm. Tương trưng - Thiên - Địa -
Nhân - các cột con đều hình trong
Thầy.

(78)

Amel

Pataya, ngày 25/12/1996

H M con,

Thầy vui nhận được thư con ngày 24/12/96, được biết con đã và đang dần thân tu học, khai triển tâm thức của chính con, và tự cảm thức điều hay lẽ phải, khai triển đường hướng tâm linh tự tu tiến.

Nay có duyên lành tái hội tâm linh hòa hợp, chúc tụng nhau trong tình thương thanh tịnh và thức giác. Con ơi! Ở đời này đã tạo nhiều sự mê lầm và mê tín dị đoan, quên đi khả năng sẵn có của chính mình, mà tự gây rối, muốn hòa bình và không bao giờ có hòa bình. Thậm chí người tu, cũng đi ngược dòng đạo đức, lợi dụng Thần Thánh Tiên Phật, phù hộ cho giàu có để tiếp tục sự ác ôn của chính mình. Cho nên âm phủ càng ngày càng đông nghẹt, chen nhau học khổ để tiến hóa, người làm thú, thú làm người liên tục như vậy... phát triển mối tình âm u dâm dục tự hại mà không hay. Qua nhiều cơn khổ não buồn phiền, mới chịu tu để tự gỡ rối, từ đời lẩn đạo, thực hành tiến hóa thật sự, kiên trì nhịn nhục mà hành triển; đó là dịp may cho người chịu tu trong lối thoát.

Người tu Vô Vi cần cảm thức luật như quả của Trời Đất mà tu. Đại hội là tạo cơ hội cho những người thật tâm tu tái ngộ và sẽ hẹn nhau tiếp tục cùng tu cùng tiến. Thường niên những bạn đạo Vô Vi đã và đang thực hành, tự hiểu giá trị của phần hồn, bằng lòng thực hiện tình thương và đạo đức, cùng chung đóng góp cho quần sanh có cơ hội tu tiến, bằng lòng tiến hóa trong cõi Đại La của Trời Phật, không tạo nghiệp và sống trong đường cùng ngõ hẻm, nghi kỵ và hành sự trong sự không cần thiết, hồn tu hồn tiến mới thật là tu.

Chúc con vui khỏe và nuôi dưỡng sự thanh tịnh và an lạc trong nội tâm.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

(79)

1/

V H Ngày 30-11-1996

Lam mô a di đa phát.

Linh Gợi Thầy Lương Sĩ Hằng.

Thỉnh lược thầy Con Tên F. A
quyết chí tu hành cho đến ngày
lão xài -

Con cầu nguyện ơn hên đó cho thầy
được khỏe mạnh, để thầy đó về
đất đất chúng sanh được tu hành
tạo đạo - năm 1991 con có gặp đến
thầy ở chổ, và được thầy hỏi thăm

- Atlantic City ngày 18/11/1991 -
mà con photo chổ thầy đứng bên theo
đầy, gửi thầy nhớ lại -

Thưa thầy từ năm 1990. đầu con
cứ quay quảy cho đến năm 1992 mới
hết, đến năm 1993 con dời chổ ở xuống
ở tại Huyện Long Thành Tỉnh Đồng Nai

(80)

- Con lui hình mẹ tới 2 ngày 2 đêm,
- miệng chỉ nói mẹ kêu đi, cha kêu
ở lại - và sau đó phục hồi sức khỏe

2

qua năm 1994, một số bạn đạo Ru Lon
Xuong miền tây - chám bán đạo, để có sự
giao lưu - con mua đi Rời lại Khơ
đi được, con nguyện trong ý nghĩ rất
đi thì phải ngồi Thiên 6 tiếng - và
từ đó con sợ lời Hs phát và Pháp Luân
Cung Hs phục, và không biết mới tay
bắt mỗi một tình trạng này được 2 tháng
- con nguyện ở trên cho con Thiên mới đến
7 tiếng - một 8 tiếng tình trạng này
Cung được 2 tháng, kế tiếp một ngày
sau đó đi thành phố, con của con chú
con bằng xe Honda, đến Cầu Saigon
bị bọn giả xe Ray đình, làm nổ bánh
xe con, con bị xuống chửi tay, bị gãy
tay mất, đến hết năm 94. Về quê
con tạm yên, kể đến năm 1995 con trai
thứ của con nó ở Buôn me rhot
(81) Xuong Tham Lon, có đến theo 1 hội, năm
- nó khui Ra Sắt cho con mấy lát bạc
ngâm sâm cho khỏe, đến Phuya,
lại đi sâm hồ khiến con bị Xung
máu mao, huyết áp lên đến 19 độ

9

12 giờ không cho đi bệnh viện bác
 Sĩ bảo nên chờ 1 giờ nữa thì chết
 nữa ở Sĩ bị tở hết bầm thối. Vất
 Toại,
 và cho đến bây giờ là 1996, cho rất
 mệt đi nhiều ông bác Sĩ bảo là
 đang mạch máu não,
 nên việc tu, và thiền không được
 như xưa nữa, mỗi ngày chỉ chớng
 một đầu quay quay thôi, nhỏ chớ
 lớn,
 trên Con Cầu Xin Ân trên đó cho con
 khỏa lại đặng tu hành cho đến nơi,
 nên ở thì, phần con đã hết tuổi đời
 thì cho con được chết, và xin đặng
 (linh hồn) tiếp tục tu hành.
 (Con năm nay được 73 tuổi).
 đến với nguyên hồn của con là
 làm sao thấy - và ở trên đó cho con
 biết linh đặng kế nghiệp tu hành
 cho tới ngày ho ~~lạt~~
 Con / liệu có phải là nghiệp con bà
 chưa hết chưa?

(82)

L. 28-1696

Phay

San khi diêc loi. Con càu cha
me to, do thay song lau hain
tuoi, di do ching sinh de tu
duoc tu hinh de dao

Kam no a di da phat

(83)

Kinh thay

(P)

Pattaya, ngày 28/12/96

T A ,

Thầy đã vui nhận được thư con đề ngày 30/11/96, được biết thâm tâm của con đang nung nấu sự tiến hóa của tâm linh đến vô cùng. Đó là điều cần thiết của người tu, nhưng nghiệp lực lúc nào cũng lôi cuốn chúng ta. Những người tu cần có sự thanh tịnh để thức giác, và để từ chối những nghiệp lực có thể lôi cuốn chúng ta. Tu là tu cho phần hồn sáng suốt để tiến hóa chớ không còn nghĩ đến thể xác. Đốc lòng tu thì cuối cùng sẽ đạt.

Tình đời trước thanh, luồng điển gom gọn trong tiểu thiên địa này, chỉ có thực hành PLVVKHHBPP, tự tu tự giải thì mới có thể thành công được, còn ôm chuyện đời, hưởng ngoại, chỉ có rước tai nạn vào thân mà thôi. Cho nên, người luôn luôn đối với đời thiệt thòi, không tham gia chuyện đời, nhưng mà sửa chữa nội tâm để tiến hóa. Đời nghĩ rằng người tu là ngu, muốn đem lại chuyện ngu của đời để trao đổi với người tu, nhưng mà người tu thật tâm là tu cho phần hồn tiến hóa, tu cho phần hồn thức giác, tu cho phần hồn thấy rõ chính mình. Cuộc sống trần gian là toàn giả ảo; những kích động và phản động đưa chúng ta trở về thực chất để tu tiến. Con đã hành pháp lý Vô Vi, tức là người đã nắm được giềng mối để tháo gỡ nghiệp chướng từ nhiều kiếp, dần dần sẽ đi tới. Cương quyết như vậy thì chúng ta sẽ gặp được nhiều may mắn ở tương lai. Sự sống còn của xác thân của chính con cũng từ luồng điển của vũ trụ chuyển hóa trên mặt đất. Ngày hôm nay, con lui về thanh tịnh, con hiểu được nguyên lý của trời đất là điển quang. Điển quang đã cho chúng ta có sự sống, tự động, đi đứng ngồi nằm, ăn nói rõ rệt, nhờ sự quân bình thanh tịnh trong nội thức của chính mình. Con đã gia công tu luyện, nên tiếp tục thực hiện cho đúng đắn phương pháp Soi Hồn. Thầy đề nghị chỉ làm 15 phút là nhiều. Pháp Luân là đây rún, đây ngực tung lên bộ đầu. Làm cho đúng đắn sáu hơi là cũng đủ mệt rồi. Thiên định nhiều chùng nào tốt chùng nấy. Khởi óc, bộ đầu khai thông, hướng thượng, hướng về thanh tịnh tiến hóa. Trong lúc thiền thì chúng ta là một sinh viên của căn khôn vũ trụ, đã và đang học nguyên lý của trời đất để khai triển cuộc sống để tương lai mới có cơ hội tận độ quần sanh.

(94)

Cuộc sống thì chúng ta đã có rồi, còn chết trong thanh tịnh thì chưa có. Vậy chúng ta cố gắng tu thanh tịnh để lúc ra đi được thanh tịnh, mới kêu bằng sáng suốt. Khi chúng ta đã sáng suốt rồi, không có ai có thể phỉnh phờ chúng ta được và áp chế chúng ta được. Tuổi đời con đã nhiều - con thanh tịnh nhìn lại thấy Thượng Đế đã ân ban cho nhiều bài học đích đáng trong nghịch cảnh, trong khổ cảnh, trong tình cảm, trong duyên nghiệp. Cứ thành tâm lo niệm Phật để tâm

thức được tháo gỡ hướng về không, vì mọi sự khởi đầu bởi nhất không. Tất cả là ^{Tổ} không đến. Bây giờ trở về đạo, tức là không. Không nên đặt nền tảng mong muốn nữa, thì mới đạt tới vô sinh bất diệt. Ôm chấp thế gian thì không bao giờ tiến được, chỉ khổ mà thôi. Biết than mà gỡ không được. Chỉ có tu, niệm Phật hướng về thanh tịnh, giải thông trí tuệ thì chúng ta mới sống một cách an vui. Trời đất người - con là người thế thiên hành đạo, cứ hành đạo đi, trở về không đi, nhiên hậu con sẽ đạt được một ánh sáng vô cùng tận trong nội tâm. Lúc ấy tự nhiên Thượng Đế sẽ cho những con Ngài đến gần con và học đạo, ảnh hưởng từ giây phút khác. Lúc đó con mới thấy rõ thế gian là đô thị giả: tất cả là giả, chỉ có cái thật là ánh sáng. Con đạt tới ánh sáng vô cùng thì con mới thấy đường tiến bước của người tu Vô Vi, nơi đó là biển yêu của Thượng Đế an ban tận độ từ giờ phút khác. Chớ xác thân của chúng ta có kim, mộc, thủy, hỏa thổ chẳng chịt trong khối óc, rời rớt cuộc cũng về không. Thế gian đâu có ai chế được. Đấng Tạo Hóa, Đấng Toàn Năng mới có khả năng xây dựng chúng ta. Con hướng tâm về thanh tịnh, tu đứng đắn theo đường lối của Thầy đã và đang học, Thầy cũng vẫn đạt được sức khỏe, Thầy 74 tuổi rồi, vẫn khỏe mạnh, vẫn tiếp tục phục vụ tất cả bạn đạo khắp năm châu. Vậy con noi gương đó để thực hành, để tự giải nghiệp mà thôi. Giải được nghiệp tâm thì con mới thấy rõ nhiệm vụ hành động tại thế gian của một sanh linh - phải làm mới tiến, phải hành mới đạt. Sự cương quyết của con không bao giờ hoang phí. Thượng Đế luôn luôn chứng tâm. Nhớ đạo là không, đạo là sự sáng láng vô cùng, chớ không phải đạo là mặc áo cho đẹp để thiên hạ khen tụng. Tâm thức con sáng láng tức là sắc đẹp của càn khôn vũ trụ, tận độ quần sanh ở tương lai. Cần phải thực hành, không cần cầu nguyện mà không hành là tự hại mà thôi. Pháp Luân Thường Chuyển cho đứng đắn, hít đây rún, đẩy ngực tung lên bộ đầu. Soi Hồn cũng phải cho đứng đắn, tinh khí thần trụ hòa hợp với tinh ba vũ trụ thì con mới cảm thức đời đạo song tu.

85

Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

ngày 30 - 12 - 96 (86)

VIA M - MŌ, A Đ I, Đ Ā, PHẬT

Hình bích thấy Con tên h t a 73 tuổi
yết chi tu hành đến ngày bỏ sớ, Con cầu
ơn trên đó thấy khỏe mạnh để thấy đó
tất cả chúng sanh tu hành đạt đạo,
bach thấy năm 91 Con có gói thơ qua
thầy, thầy có viết thơ trả lại cho Con
nhưng không có đề địa chỉ nên Con không
có viết thơ lại thầy, Hình bích thấy từ
năm 90, bỏ dần Con nó cứ quỳ cho tới
năm 92, mới hết, rồi Con xuống lòng thảnh
6, năm 93, Con bị mẹ 2 ngày 2 đêm không
biết vì cái, miệng khi nói mẹ đều đi đều
đều ở lại, trong năm đó cũng ỉm, tới năm
94, dần năm ban đạo đều Con xuống ~~con~~
niêng Tây thắm ban đạo Con hứa đi tới
chiếu Con trả lại mới thấy chi, tới Con thiền
bắt đầu quỳ bỏ dần Con nghe mới thấy
đi phải thiền 6 hén vì hỏi đó tới giờ Con
thiền 5 hén rồi bắt đầu Con soi hơn 45 phút
phát huân lần 45 phút, Con soi hơn Con để
tại môn, chớ không để Cầm thâu mới vì

87 2
 cũ, Con phải làm hơi thở Con rất nhẹ
 hơi đó tới giờ Con thấy làm được như
 vậy Con làm hơi thở rất nhẹ nữa rồi.
 Phác như vậy 3 hôm, Con thấy ta hiện được
 2 tháng, Con tìm cho Con thấy, 7 hôm Con làm
 nhưn 7 hôm chớ 2 tháng, Con tìm cho Con
 thấy 8 hôm Con làm, thấy chớ 8 hôm tới
 10 hôm chớ 2 tháng tới tháng 7 Con làm Con
 nó chớ Con làm 2 hôm đi thụt phở qua
 Cầm sai gôn bị nó bắt 2 Con bị ngứa rồ
 gôm Cầm chớ tại bị gôn, hết rồi Con làm
 Con thấy được 6 hôm, tới năm 95, Con
 của Con về thụt nó mới mới hợp sản
 sao mà không lấy ra này rồi nó lấy hợp
 sản rất 4 năm lấy rồi Con Con ngậm
 hơi 6 giờ cho tới 9 giờ Con đi mua lương Con
 thấy chớ mới Con ngớt vậy 701 hôm
 pháp luôn nó cũng thấy bở Con kê ngựa
 nhà tại phở Cầm 3 tuần chớ, nó như thấy
 họ nói lên tâm 701 tới 20 năm nó bẻ 1 chớ
 hay bị té hết, từ đó tới bây giờ Con rất mệt
 mỗi đi hát sĩ họ nói gôm nó thấy chớ
 lên bộ tâm chớ nó bị ngớt bở dân
 thì thấy m an Con ở khi đi khi

(88)
đều bây giờ Con ngời thiên khong chuc
nhu hoi sua Con ngời chuc 3 ben tien
khi nao the moi ngai chuc 5 tien, Con
rat buon búa nao Con khong ngời thiên
truc Con khoc, cha me to thay do Con khoe
de Con tu nen Con toi ngay di Cua cha me
to thay đân đac hoi Con do cho Con tu
cham cho Con luân hoi lai the gian nua vi
vi Con rat so the gian, moi stem Con Cua
cha me to thay do cho Con 3 stem Con
nguyen do cho Con thuong nem đến vô biết
nem, lu nem phát ngay stem đung quyen
stem thu la do cho Con ngời thiên khong
suot se lo đân nhẹ thân mình Cua khoe
bây giờ Con Cua cha me to thay do cho Con
thiên 4 tien 5 tien may se đung met nhoc
7 đung 1 tien búa 1 tien rui đên thu 3 do cho
Con đung nghi toi doi ai lam vi đung nghi
toi chi lo cho mình the đung de tam, vet đos
he thec loi thay đay tron may đên
kach thay hien, gio rat nhan Con rat met
moi lo đân rat met khong giam nam 90
mười nó quyen khac, Con Cua rui cha me
to thay do cho Con khoe man de Con tu nen
Con 7 đung ma thay tu chuc sây de lam vi

(89)
Kính thưa thầy vì con học rất ít con
viết chữ không đúng thầy tha thứ, trước
khi con dứt lời, con cần cha mẹ tổ độ
cho thầy 100 tuổi để thầy độ
tất cả chúng sanh trên thiên địa
đạo, nam, mô, ca di đà phật

Con Kính gởi thầy

a

28-12-96
Huu

Atlantic City 18/11/91
T A

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 22/11/91
Được biết con đang trên đường hành trình tu tiên
hướng về tâm đạo

Con phân tu về vô vi thì phải tu theo nguyên lý
vô sanh từ cái phân cái sai quấy, đến hơn
thắng hơn, bất cứ ảnh hưởng nào đến thầy
đều là giả dối, không phải học tâm thành
tâm, hướng về vô sanh bất diệt ở an giới rất
nhiều phép tắc, nhưng cuối cùng phải đi đến
đạo. Con nên nhận lấy thực chất vô sanh
của chính con chẳng ai sáng chế được, chỉ có
con tu thực chơn hành thì mới thành đạo được
gạt bỏ những kiến thức ngoài lai, giữ không
làm đích thân: học cho tới chơn không
tức là cái không trong không, thì sẽ mới phù
hợp với vô sanh tức là vô vi tu tu

Con vẽ xấu phẩm là phương tiện học, toàn
là sự kích động và phân động để xóa trừ
tâm, cho nên mỗi mỗi ở trên gần này
đều có câu đố luyện tâm thức, rồi phải

(91)

bỏ xác ra đi, tùy duyên tu học tiến hóa của chính mình, còn đang nhìn thấy sự ô nhiễm chuyển, cuối cùng rồi dần cũng vào đây, tức là con được học nguyên lý về sanh có gì phải lo và đang buồn cả. Rồi vào điểm này cũng sẽ được thăng hoa cả, vạn vật đồng nhất, như như làm trời, nắng làm đất vậy thôi, con tu hướng về giải thoát về sanh, thì mọi việc sẽ được như quang ở tương lai, 300 câu hỏi mà con đã nêu ra trong thư, tức là thường trung học, 3 giới trong có tu ý đều thông suốt, thì sẽ không còn câu hỏi nào hết.

Con gần đây con cảm thấy mệt mỏi, là do sự ốm uồn mắt thất tu, bỏ tiền học không được tốt, vậy con phải lưu ý sự ốm uồn hàng ngày.

Nếu ăn chay: thì phải ốm cảm với sự lướt trơn với chanh xi dấm và dấm olive thì bỏ tiền học rất tốt, sẽ không bị mệt mỏi, không nên đứng chung với đầu gối với còm, chất đạm nhiều khó tiêu, lên

(92)

men làm cho bộ ruột mệt mỏi
Con nên lưu ý những trật tự kể trên
mà hành thì sẽ được thoải mái về sa
chứ con ưu tiên trong hành từ bi
Quý Thưởng
Lương sỹ hằng

T. 6. 29. 12. 96 G. Đ, ngày 20-12-96

Kính Thầy,

Chúng con luôn nhớ đến Thầy và luôn chực hãnh những gì Thầy đã dạy. Con không dám làm Thầy buồn tâm vì chúng con tế lâu, nhưng hôm nay vì tình trạng con của con bệnh tình càng ngày càng nặng nên con mạo muội viết thư và xin Thầy chỉ dạy phương cách nào để trị bệnh cho con của con. Hai năm trước Thầy đã thương và trị cho con của con, bệnh tình có vẻ quan, nhưng sau đó và kéo dài tới nay, căn bệnh càng nặng thêm. Mỗi lần bị tổng kinh song lại bị nê sản, vùng này bị lung tung, một chập mũi tịt hẳn. Trong vòng tháng này thì đêm đêm bị 3, 4 lần ồ ồ nặng, chúng con cũng không phải làm gì để giải cho con của con. Gần tháng này con cho uống thuốc "magic tea" và đây đến, nhưng vẫn chưa thấy kết quả. Metabolite nó tạo (93) bị nạm tay nhiều...
Kính xin Thầy chỉ dạy và con xin chực
Thầy trước nhiều lời chào...
Con

Pattaya, ngày 29/12/1996

T V Q ,

Thầy đã nhận được thư của con viết không ký tên, không cho biết được của ai và không có địa chỉ để hồi âm, nhưng Thầy cũng am hiểu bệnh tình của cháu. Vậy con nên tiếp tục viết thư nhờ cô B. soạn thuốc mới để giúp đỡ cháu ổn định hơn. Không phải đeo phù hiệu mà hết bệnh, phải sửa thần kinh khối óc của cháu, thanh lọc đầy đủ thì nó mới được yên. Từ nay về sau, viết thư phải đề tên họ rõ ràng, địa chỉ rõ ràng. Viết thư không địa chỉ phúc đáp, làm phiền Thầy, không giúp đỡ con được. Vậy con nên bình tĩnh, làm việc đúng đắn, rõ rệt, không nên làm chuyện cầu thả như vậy, không thích hợp cho chính con và cũng không giúp ích cho Thầy được việc gì hết, chỉ làm rối loạn hai bên mà thôi. Đáng lẽ Thầy không phúc đáp những thư không địa chỉ, không có tên tuổi. Thầy chỉ trả lời như vậy mà thôi. Nếu có bệnh hoạn, nên liên lạc với chị B, và chị B. sẽ có thuốc mới giúp đỡ cho cháu bình an. Chúc con vui tiến. /,

(94)

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

Kính thưa Cha

Kính thưa Mẹ

Kính thưa Đức Thầy.

Kính thưa "Đức" Huỳnh Trường Hồ Văn Em
Kính thưa Ban Đạo Thể "Cổ" và Ban Đạo Việt" n

Con ước Con Chúc Đức Thầy Văn An để đời
sánh tâm hồn chúng Con. Dẫn dắt chúng
con trên Con đường tu học.

Con xin Cầu Chúc Đại Hội Chải Làn
thành Công mỹ mãn.

Con "Kính lay" quý ban đạo bậc "trên
trước" đã "ĐỐC không biết bao nhiêu
tâm huyết" để xây dựng và bảo vệ
"Chánh pháp", tức Pháp Lý Vô Vi đì hoa
Học Huấn và Phật Pháp. Gọi tắt là
pháp "Ông Từ, Ông Tâm".

(95) Con Kính lay quý ban đạo mà trong lúc
"Đức" Huỳnh Trường Hồ Văn Em và Đức
Kính Thầy Cha bị bắt mẹ vẫn luôn giữ

pháp đi tu tập và thăng tiến trên
đường đạo. Con kính lay lòng kiên
trung tinh thủy Chung một lòng
giữ đạo mà không hề bỏ pháp để
chạy theo Ni Sư Chánh Hải, Thích
Mạnh Dũng, Thích Vũ, Thích Quang, Thích
Lạc, Thích Huệ Chay theo xuất nhập
Ông Xương, bỏ lên v.v...
Một lần nữa con xin bác phục tram
lay; ngàn lay

Cuối thư con xin cầu Chúc Đức Thầy
và toàn thể ban Đạo an hưởng những
ngày Đại Hội ở Chùa Lan Tây xã
Huyền Diệu; nhiệm mầu của bà tiên
bản Chưởng.

Cầu Chúc Đại Hội Vô Vi ở Chùa Lan
Thành Công rước rở

(96)

Kính bái
ban Đạo Phan Rang
S.

Truel

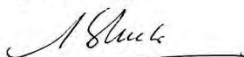
Pattaya, ngày 29/12/96

V S ,

Thầy đã nhận được thư của con, được biết con thành tâm hướng về đường lối tu học. Nói là phải làm, đứng đắn và không sai chạy. Quyết lòng tu PLVVKHHBPP là một pháp khứ trực lưu thanh, giải tất cả những sự trần tục từ nhiều kiếp đến bây giờ. Thành tâm niệm Phật, thực hành đứng đắn; Soi Hồn một ngày ba lần, Pháp Luân Thường Chuyển đầy đủ, đầy rún, đầy ngực tung lên bộ đầu, khai mở tâm thức của chính chúng ta, không nên bê trễ, ý lại là tự cứu; nếu ý lại là tự sát.

Nhấn pháp, hành pháp mới giải được nghiệp tâm. Nếu mà nắm pháp, không hành pháp, nhờ đỡ là tự hại thân kinh khối óc của chính mình, không lợi ích, không hành còn hơn. Con cần biết được giá trị của PLVV mới hành PLVV. Thiên địa nhơn, con là con người của trời đất gom gọn, nếu thành tâm hành pháp, khứ trực lưu thanh, thì con ~~phải~~ trở về tự nhiên và hồn nhiên, tức là tự cứu; ánh sáng của trời đất sẽ quang chiếu cho con và thanh quang của Thượng Đế sẽ ân độ từ giờ phút khác. Thực hành tu tiến, không nên bê trễ, và lý luận u ơ nữa, thâm tu thâm tiến là thực tế nhất. Chúc con vui tiến. /

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng.

72 29-12-96
Hy

Ngày 20 tháng 12 năm 1996

Kính thưa Đức thầy.

Dân số con xin kính lời vãn an sức khỏe của Đức thầy. Nhân dịp Đại Hội An A' Tưởng Hồ con kính chúc Đại Hội thành công mỹ mãn.

Thưa thầy về phần con từ ngày Bai bị giải phẫu cắt lách về hệ thống đường tiêu con hay bị nhiễm trùng nên sức khỏe rất yếu. Thầy có lời dạy chỉ dạy cho con phải sức một bằng tâm vấn nhưng con không làm theo vì đường tiêu của con không được bình thường. Thưa thầy con có thể uống thuốc thành Bc thay thế được?

Vì sức khỏe nên mỗi ngày con vẫn ăn thêm cá Thưa thầy như vậy có hại với đạo phay? Sau này con kính xin thầy cho con lời phân giải là thêm nghề con mang bệnh là do hệ kiếp thiếu tu làm nhiều chướng hay vì kiếp này con tu không đúng đắn - Con kính xin thầy cho con lời dạy đó. Mỗi đêm con đã học và nhớ thầy đã bao lần vẫn vớt dạy đó con mà con vẫn tốt lời hát nhiều vẫn chưa thể từ hành đúng đắn Con kính xin thầy từ bi tha thứ cho con. Con xin cố gắng thêm.

Cười tho, Sài Đò tôi sinh nhất thầy con cầu xin Thường Đe ban sức khỏe cho thầy. Kính chúc thầy an Khang Trường thọ.

(98) T.B.
Con kính xin thầy cho con bài tho

Kính tho
Con

M
~

Pattaya, ngày 29/12/1996

P M ,

Thầy đã nhận thư của con, được biết con vẫn còn yếu sau khi giải phẫu, vẫn thường bị nhiễm trùng. Con đã tin tưởng bác sĩ giải phẫu thì mỗi mỗi phải tiếp xúc với bác sĩ để lấy thuốc uống đầy đủ để sát trùng, không nên để vi trùng bành trướng là nguy hiểm. Nếu con muốn uống thuốc thanh lọc, con phải kể câu chuyện sức khỏe của con cho chị B., thì chị B. sẽ chọn thuốc để con tự thanh lọc, khỏi xúc ruột. Uống thuốc thanh lọc thì những bộ phận đó sẽ từ từ khôi phục tốt đẹp. Con có thể thanh lọc ruột, lọc gan, lọc thận rồi tế bào. Hiện tại, chị B. có những thuốc này, khỏi cần xúc ruột, ở nhà uống bấy nhiêu đó là đủ để ngừa rồi.

Còn về phương diện tâm linh, trong tâm thức chúng ta phải niệm Phật trong thanh tịnh, hướng về Phật, hướng về Đấng Di Đà niệm Phật thì phần hồn sẽ dần dần sáng suốt. Niệm Phật để cuối rồi phần hồn tránh cảnh luân hồi tại thế gian, giải nghiệp từ tiền kiếp tới bây giờ. Thành tâm niệm Phật, thực hành đúng đắn. Hằng tuần con có dịp tương ngộ anh chị em học hỏi LedWeekly, trong đó có những lời phân giải, giúp đỡ mọi người được giải thông trực diện của chính mình để tạo niềm tin vững chắc và dốc lòng tu học. Vậy con nên viết thư đề nghị với chị B. và kể tất cả những gì con đã gặp phải thì chị B. sẽ chọn thuốc cho con sử dụng tạm vài ba tháng, con sẽ thấy có kết quả.

Chúc con vui tiến trong thanh tịnh.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

Đ 8, ngày 21-11-96
Nam mô Ngọc hoàng thượng đế ở cực
Đai thiên tôn

21/11/96
Linh-luân thầy

Hôm nay có anh bạn đạo người pháp
đến phan trang thăm các con
nhóm dịp này con biên vài hàng
gửi đến thầy, để hầu thăm sức
khỏe thầy, cũng gia quyến được
vạn an. và thăm các chú huynh
đạo lưu dưới tinh tấn trong club
thiền tu học.

Linh-luân thầy: cái con rất mong
ngày thầy trở Sơn học và được
nghe lời chỉ giáo của thầy là một
hạnh phúc cho các con.

Thầy ơi: Sao con biên thư thăm thầy
mà lại con buồn quá vì con nhớ
thầy hay là con chưa được tinh tấn
vậy thầy thương con cho con biết để
cho con sửa lại.

(100)

kinh thưa thầy... khi con đang biên thư
cho thầy mà tâm trí con cảm khái
như có thầy ngồi bên con ở
Sông giá nên con với lên lời
chung đại của một học trò nghèo
ý chỉ không xứng đáng để cho
thầy thương.
kinh thưa thầy... đến đây con kính
chức sư khước của thầy dãi dãi
đặt diu đàn con con đàn
khô ngưng lặn giữa biển trời
đến đây con xin cúi đầu lạy
xin thầy cho con tạm dừng bút
và con đang mong thư của thầy
Chữ giáo và nhân con từ đức
con của thầy.

Nhờ thầy
con.
H

(101)

Pattaya, ngày 31/12/96

Đ H con,

Thầy vui nhận được the con đề ngày 21/11/96 được biết con có duyên lành gặp được bạn đạo hải ngoại về thăm trong tình thương tốt đẹp. Con cảm thức được nền tảng xây dựng của chính mình. Sự dũng mãnh thực hành chưa đầy đủ, khi viết thơ cho Thầy con cảm thấy run. Nếu con có tâm hướng thượng thì phải dốc lòng hướng thượng. PLVVKHHBPP phải tự tu tự tiến, một ngày ít nhất phải Soi Hồn hai, ba lần để trung khí nó tụ thì sẽ hòa hợp với tinh ba của vũ trụ, tự cảm thức được đòi đạo song tu, thể xác an nhiên, hồn thanh nhẹ trong chu trình tiến hóa. Con ước mong được gặp Thầy thì đêm đêm cứ lo tu để lập lại quân bình của chính con. Khi con đạt được sự quân bình thì con đồng hành với Thầy. Chúng ta tương ngộ trong thần giao cách cảm, không khó khăn. Từ trường con càng ngày càng nhẹ càng tốt, lượng từ bi càng khai sáng, nhân tốt hình thành phần hồn tốt đẹp, tương ngộ cảnh giới thanh cao. Nơi đó sẽ có Thầy, chính Thầy đã dày công tu như con, chúng ta mới có cơ hội tương ngộ. Không lo, chỉ lo tu thôi, không lo tương ngộ Thầy làm gì! Chỉ cần con chịu tu thì xác xa mà tâm không xa. Chúng ta tu là một đường lối khai triển tâm thức, không nên bận rộn vì sự thương nhớ, buồn tủi, chỉ lo thực hành là chuyện cần thiết nhất trong giai đoạn này. Chúc con vui tiến.

(102)

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

TL. 31-12-96
Dh

H November 22 1996

Kính Thầy;

Quốc con xin kính lời thăm viếng sức khỏe của Thầy sau thành kính chúc đại hội Võ Vi năm nay thành công mỹ mãn.

Con xin kính trình Thầy hai việc.

Má con sức khỏe đã hồi phục lại nhiều, con xin chân thành cảm tạ ơn Thầy những ngày qua đã ân đồ cho mẹ con vượt thoát tai nạn mà tiếp tục tu hành, thưa Thầy mẹ con muốn về Việt Nam họp mặt với anh chị em và con cháu sau bao ngày xa cách, nên kính trình Thầy vào ngày 6 tháng giêng năm 1997 để mẹ con về Việt Nam, kính xin Thầy cho mẹ con đi đến nơi về đến chốn được bình an khỏe mạnh.

Điều thứ hai con xin kính trình Thầy là vào ngày 27 tháng 12 năm 1996 để là ngày thành hôn của con gái con Lý Ngọc Châu tuổi Mùi kết duyên cùng Phạm Huỳnh Giang tuổi Tân. Hỡi xin Thầy chứng minh và ấn ban điển lành cho hai cháu được gia đạo bình an vui vẻ; ngày xưa Thầy đã khuyên con không nên cầu bước đường tiền hôn của cháu, cho nên qua bao ngày nhìn như gra đạo đã có phần hồi yên ổn.

Kính Thầy! Con không có phước duyên để được tham dự đại hội và không được thường xuyên gần gũi Thầy, những lòng con vẫn luôn hằng tưởng nhớ đến Thầy; Hôm nay khi ngồi thiền con nghe tiếng và đờn như lúc động và đã khóc thật nhiều, trong lòng tràn đầy sự an ổn và hoi hoi, nghiệp chướng nặng nề đã làm con không đến được với lương duyên yêu thương của Đức Thầy, con rất mong được yêu thương Thầy như có lần Thầy đã nhắc như với con rằng: "Kang tu đi để biết ông Tâm là ai và sẽ thương ông Tâm". Hôm nay con xin cúi lạy Đức Thầy chân thành an nam sám hối.

(103)

các tội lỗi trong quá khứ và hiện tại, xin nhân tất cả tội lỗi để hoá giải nghiệp chướng trên, cầu xin Bồ Tát và Đức Thầy ân cứu rỗi thanh quang chiếu lãnh cho con trẻ mình tâm đoạn tận nghiệp chướng, theo bước chân hành nguyện của thầy, con xin tự hối phải cố gắng sửa sai, cố gắng thật nhiều để đạt được sự thanh tịnh, chỉ có khi đó con mới thật sự xứng đáng dâng hiến quả quý cho Đức Thầy và trả một phần nào công đức Thầy đã khổ nhọc vì chúng con.

Con cũng xin kính trình thầy sức khỏe con đạt khá nhiều, không còn bị khó thở như trước, chỉ còn bao tử thỉnh thoảng vẫn còn bất ổn nhưng khi ngồi thiền thì nhẹ bớt, cho nên con tin tưởng trong tương lai con sẽ hoá giải được bệnh tật nếu con cố gắng hành pháp.

Một lần nữa con xin kính chúc Thầy được dồi dào sức khỏe để tiếp tục điều dắt chúng con trên bước đường đời càng như đường đạo.

Kính thỉnh
M M

Tai Bút: Con xin kính gửi Đức Thầy 500 đồng nhỏ thầy làm phước duyên cho gia đình con, chân thành cảm ơn Thầy

(104)

Pattaya, ngày 31/12/96

N M ,

Thầy đã nhận được thư con tràn đầy tâm thức mong muốn. Con muốn cầu xin thành sự và con sẽ nhìn rõ duyên tánh của mỗi người có, khi chúng ta thành tâm thì tai nạn sẽ qua, tu hành sẽ tiến. Chuyện mẹ con ở Việt-Nam là bình thường, không có chuyện gì phải xin xỏ, tiện thì cứ đi, không sao. Đối với Trời Phật lúc nào cũng thành tâm tu tiến sửa mình. Con biết con gái con lấy chồng, con trai lớn phải lấy vợ, con gái lớn phải lấy chồng; đó là duyên nghiệp của chính nó. Luật nhân quả dẫn dắt chúng nó tiến hóa. Nhân tốt sẽ có quả tốt, thành vợ thành chồng, tức là người của xã hội; phải tạo điều lành cho xã hội, tương lai sẽ có kết quả tốt. Người tu thì phải tận tâm, sửa mình tu tiến thì mới có kết quả. Thế gian này làm phước được phước. Cảm ơn số tiền con đóng góp cho người nghèo, Thầy sẽ thực hiện đúng đắn theo ý nguyện của con. Tu là sửa, hướng về thanh tịnh mà tu mới gặt hái được kết quả triết lý tốt đẹp của trời phật mà hành sự. Tin nơi khả năng thực hành của chính mình, không nên tin những khả năng hay là mong muốn nhiều, tạo loạn cho chính mình. Chúc con vui tiến.

(105)

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

12 31.12.96
N

Đ. N. $\frac{28}{11}$. 1996

Đức Ông Tám Kính Bài,

Đã lâu rồi con có viết cho
Đức Ông, hai lá thư nhưng vẫn chưa
thấy thư trả lời. Hôm nay nhân dịp
có Aus Marc về Việt Nam và trở
về Thái Lan để dự đại hội Vô Vi
A' Âu hội hợp. Con có đôi dòng
chữ kính cầu chúc Đức Ông Tám
luôn khỏe mạnh để dìu dắt chúng

(106)

con tên Trường tu học, cũng kính cầu
chúc đại hội vô vi 96 A' Âu Hoa hợp
thành công mỹ mãn, huyết đế vô vi các
nơi trên thế giới đoàn kết, hòa hợp, nhất
tâm thực hành đều đặn từng pháp

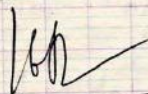
Nhân dịp này một lần nữa, con
kính xin Đức Ông ban ân điều cho
bạn đạo vô vi Đà Nẵng chúng con sớm
có một thiên đường, để chung nhau
tu tiên, hợp học. Hiện con đã có
một miếng đất 800 m² tại thành phố

(107)

Đã Nẵng, nhưng về xây dựng anh
em vô vi đã Nẵng nghèo quá không
đủ số chung góp. Vậy con kính
xin Đức Ông ban ơn cho chúng
con.

Cuối thư con kính chúc ^{Đức} Ông Tâm
luôn khoẻ mạnh để chúng con tựa
nường, cầu tiến, tu học.

Kính bái.

con: T. V. K

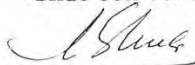
(108)

Pattaya, ngày 31/12/96

V K con,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 28/11/96 được biết con, trên đường tu học, muốn có nơi tụ họp ở quê nhà để cùng tu cùng tiến. Con nhìn thấy tại sao có nơi xin lập thiền đường dễ dãi mà chính nơi của con chưa lập được mà chỉ thấy nghèo khổ. Trên đường tiến về biên giới của Phật Pháp thì chúng ta phải bước qua cảnh khổ. Cố gắng tu thiền đi, nhiên hậu chúng ta sẽ có cơ sở tốt đẹp do anh em chúng ta thực hành, cộng hưởng với sự thanh tịnh của Trời Phật hội tụ thành một nơi tốt đẹp ở tương lai. Không nên vội vàng! Thiền đường do tâm, thiền viện cũng do tâm. Tâm các con chịu tu thì tương lai sẽ được hội tụ ở một nơi tốt. Hoàn cảnh là ân sù, giữ thanh tịnh tu tiến thì mọi việc ở tương lai sẽ giải quyết tốt đẹp. Lành duyên lành Phật Pháp sẽ đem lại cho con mọi sự may mắn ở tương lai. Chỉ có tu mới có kết quả, không thực hành đứng đần, không có kết quả. Muốn thực hành đứng đần, một ngày phải Soi Hồn ba lần; khi tinh trụ lên trung tim bộ đầu hòa hợp với tinh ba của càn khôn vũ trụ thì phần hồn được sáng suốt và tiến hóa dễ dãi, thân xác sẽ được an khương tự tại. Cứ vậy mà hành sự! Con nhìn lại quá trình của Thầy đã thực hành ở hải ngoại. Chỉ có vốn vẹn một mình, đêm đêm lo tu, nhưng mà luồng điển hội tụ tới ngày nay thì Thầy có bạn bè đông đảo, cùng hành cùng tu. Con có cơ duyên gặp bạn đạo từ hải ngoại đến thăm; đó là do đâu? Do duyên lành tu học của chính con. Vậy con tiếp tục cố gắng càng tu càng quân bình; luồng điển thăng hoa tốt đẹp. Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định - Pháp Luân Thường Chuyển đứng đần đây rún, đây ngực tung lên bộ đầu. Soi Hồn tập trung; khi trung khí trụ, thăng hoa tốt đẹp cũng do sự dày công của chính con. Con ở chỗ nào, cuối cùng cũng ngộ bạn đạo, vì duyên lành chúng ta giải được nghiệp tâm, phần trước giải tán, phần thanh hội tụ, tương lai con sẽ có duyên may tụ họp tốt đẹp, đó cũng do sự dày công của chính con hình thành. Mọi người chúng ta tự tu như vậy, tương lai chúng ta sẽ có thiền viện tốt đẹp. Đốc lòng tu đi, từ từ sẽ đến. Chúng ta thành tâm thì Chư Phật hợp tác và xây dựng với chúng ta, lúc nào cũng ban chiếu sự thanh nhẹ để hỗ trợ cho hành giả tiến hóa, qui hội nơi tốt đẹp. Nên cố gắng tu!

Chúc con vui tiến,

Lương Sĩ Hằng,

T. L. 31.12.96

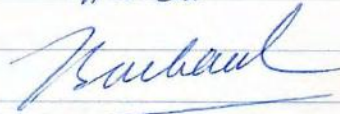
Hè 12.21.1996

Kính thăm Cầu Mỏ.

Dear con M. L. Kính lời thăm cầu
và Mỏ, chúng con kính chúc cầu Mỏ luôn đầy
đủ niềm vui. Cả Mả và các em con ở Việt Nam
cũng kính lời thăm hỏi đến sức khỏe của
cầu Mỏ. Nhân đây con cũng nhân lời của
Mả con kính nhờ cầu trị bệnh giúp cho em
con tên là Vương ái Ngọc - Nó đã lập gia đình
ở tại Saigon địa chỉ 111 Lò G Cừ xã thành
Đài. Quận Bình Chánh. Hình như nó có bệnh
về tâm thần, thường hay đứng nơi một mình
và thần sắc kém nhiều. Mả con rơi lòng
như có một vong hồn người chết bám theo nó.
Mả kính nhờ cầu khuyên giúp vong hồn
đó đi tu, đừng bám theo em con nữa.

Kính thư -

Hai con -

M L

(110)

Pattaya, ngày 31/12/96

K C con,

Cậu đã vui nhận được thư con và trong đó có ^{Lời}thăm hỏi các em con tại Việt Nam. Cảm ơn thành tình thương nhớ của các cháu. Em của con bị bệnh tinh thần thì phải nhờ bác sĩ trị hay là mua thuốc thanh lọc vì bộ ruột dơ, phần ô trược xâm chiếm. Nó bị bệnh tâm thần, thần kinh bất ổn, con gái thì cho nó lấy chồng, dâm dục thì càng hại thần kinh nữa. Không biết má con làm việc gì? Không phải hại nó nhưng mà hại cả gia đình bên chồng vì tâm thần nó bất ổn, làm xáo trộn gia cang. Tụi con không hiểu nguyên lý của Trời Đất. Lấy chồng, gã chồng, lấy vợ tạo loạn cho gia cang bất ổn, không chịu tu đàng hoàng để hiểu mình. Sự hiện diện của chính mình ở thế gian này là học hỏi để tu tiến và thực hành trong trật tự. Dâm dục là phá hoại cơ thể. Tu tiến phải giữ nguyên khí của trời đất thăng hoa tốt đẹp. Em con bị thần kinh bất ổn, đổ thừa vong linh này kia nọ, ngủ không được, mặt mày hốc hác, thì càng nên cho nó uống thuốc ngủ với dung lượng bác sĩ ấn định. Ngủ được thì nó sẽ khỏe, không có gì hết. Nên đem đi bác sĩ để bác sĩ biết nhiều, hỗ trợ cho nó có một giấc ngủ ổn định. Tin ma, tin quý, chỉ có phá sản mà thôi. Nếu con muốn có thuốc thanh lọc mà phải có người săn sóc em con. Uống y như lời của cậu dặn, thanh lọc bộ ruột, lọc gan, lọc thận, lọc tế bào thì nó sẽ yên, vì cơ tạng nó thanh nhẹ thì những phần trược khí không có thể xâm chiếm được. Nếu con cần, phải có người phục vụ, phải làm đúng đắn theo lời dặn mới được, chớ không phải gỏi thuốc về rồi ý lại nơi thuốc. Cậu không muốn những gì mà những người không có ý thức làm việc không đàng hoàng. Còn không thì phải đưa đi bác sĩ thần kinh, cho uống thuốc ngủ cho thần kinh nó ổn định. Nếu thần kinh không ổn định thì càng ngày càng yếu thì phần ngoại xâm xâm chiếm càng ngày càng mạnh, phá hoại cơ tạng nó. Phần hồn nó sẽ không được yên, cậu chỉ nhấn nhủ đôi lời và mong con hiểu và chọn đường lối rõ rệt giúp đỡ em con, thì phải viết thư nhờ chị B. chọn thuốc gỏi về VN với sự chỉ dẫn cách dùng, chỉ nó phải uống như vậy thì mới curing được, chớ còn lơ đãng thì không curing được. Chúc vợ chồng con vui.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

B # ngày 22 tháng 12. Năm 1967
Thầy kính thương.

Con V H C và T kính thưa
Sức khỏe thầy kính xin thầy ban cho con một
lời khuyên dạy để em làm lành trong trên dưới
đường tu học của con. Vì thầy bao nhiêu năm
nay con không dám báo thù làm bạn với thầy.
Hôm nay em mạo phạm, thầy mình xét và ban cho
con đời đời. Vợ chồng em năm phấp và hàng đến
đầu những thời gian gần đây vì kẻ sinh nhai lo
cấp sống hằng ngày lời nhiều hết nên đồng loan con
sẽ ảnh hưởng đường tu. Sẻ chằm tiền. kính xin thầy
ban cho em một lời chỉ dạy để con tu.

(112)

Con.

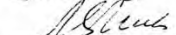
Ullle

Pataya, ngày 31 tháng 12 năm 1996

H C ,

Thầy đã vui nhận được thư của các con và được biết các con ước mong có cơ hội phát triển tâm linh, nhưng cuộc sống có hơi khó khăn, đó là nghiệp lực của chính mình, càng khó khăn càng nhịn nhục thì sẽ có cơ hội tu tiến. Nếu than là lùi, dũng mãnh tu là tiến. Cố gắng tu đi với phương pháp PLVVKHHBPP, rất rõ ràng, hành triển trật tự, khai sáng tâm thức của chính mình, cố gắng thực hành. Vô Vi là chuyện lớn phải trở về chuyện nhỏ; chuyện nhỏ trở về không mới thật sự là người tu Vô Vi. Nếu tu Vô Vi còn chấp mê lo âu, nhờ Bề Trên phù hộ là trật. Người tu Vô Vi là thực hành tự giác, phát triển tới vô cùng. Sự sống còn của chính con hiện tại là nhờ nguyên khí của Trời Đất hành triển, bộ đầu rút, phát triển con đường đi lên; đó là chỉ có phần hồn, sự sáng suốt mới có cơ hội tiến hóa tới cõi vô cùng sáng láng trong tâm thức. Cố gắng hành, đúng pháp Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định đúng đắn. Pháp luân phải làm đúng, đây rún, đây ngực, tung lên bộ đầu. Đừng có sự trì hoãn, giữ đúng nguyên khí của Trời Đất mà sống, thì pháp lực càng ngày càng mạnh, nghiệp lực nó sẽ tan. Nhiều người hành không đúng, cứ ý lại nơi Bề Trên, nơi Phật độ. Phật là tu giải thoát, đâu có độ người thế gian. Đường lối của Phật là đi lên tới vô cùng. Chúng ta thương nhớ Phật thì chúng ta phải thực hành đúng đắn con đường đó mới là cứu được chính mình. Thiên Quốc là xứ của chúng ta, chớ mặt đất này không phải là xứ của chúng ta. Mặt đất này là cõi tạm, bao gồm sự kích động và phản động nhiên hậu các con mới có cơ hội hướng về thanh tịnh mà tu, biết giá trị của thanh tịnh là vô cùng, nuôi dưỡng tinh thần đó mới thật sự là người tu. Không còn mê chấp, không còn cúng quảy, không còn lợi dụng Phật, lợi dụng thần tiên, thánh, không tạo tội cho chính mình tại kiếp này thì dù có chết cũng yên. Ý thức được tự tu, tự thức là cần thiết. Sự cố gắng và đầy công thực hiện, đạt tới quân bình trong nội thức là mới thật sự là người tu của Vô Vi. Còn nếu u ơ chuyện thần thánh, đồn đãi, không có sự thật tại thế gian. Tại VN luôn luôn tạo sự mê tín, cho nên người dân khó tiến là vậy. Gặp được PLVV, phải dũng mãnh thực hành, khai sáng chính mình, không có nhờ đỡ bất cứ ai. Đêm đêm tụi con bỏ công hành thiền thì con sẽ trở về với luồng điển quân bình trong nội thức. Đường lối của Vô Vi rất rõ rệt, cứ giúp phần hồn tiến hóa tới vô cùng, chớ không phải u ơ, ý lại tại mặt đất để tạo khổ mà không hay. Thầy có bao nhiêu lời nhấn nhủ, các con cố gắng tu đi, thực hành đúng đắn, khai thông trí tuệ, hướng về thanh tịnh mà tu. Chúc các con vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

B D ngày 22.12.

Xin chào thầy!

Nhân dịp con có gặp Anh Lý Vĩnh
con với ghi vài hàng kính thăm thầy.
Con chưa có duyên lành gặp lại thầy.
Con ước mong sự cố gắng của con sẽ
được tái ngộ thầy bằng tâm linh.
Còn kính chúc sức khỏe thầy.
Thầy có rảnh biếu cho con vài hàng,
con rất mong điu thầy.

Con

Lam

T

(114)

Thầy kính,
Con rất nhớ thương thầy, ước
mong là con sẽ được tương ngộ
thầy.

Con,

H

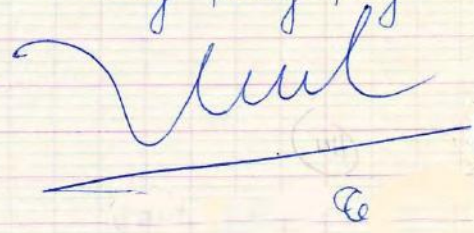
T.L. 26-12-96

Chạy Quý Thưởng!

Nhân một năm mới sắp đến con
kính mong cô được một vài lời
tâm huyết vàng ngọc để có thêm
sự hướng tâm tu tập và ước mong
tâm từ hướng thưởng cũng với sự
thường nhớ thầy sẽ bước một ngày
tương ngộ cũng thầy bằng xứng bằng
thời để Thôi lòng.

Kính chúc đức thầy kim cương thể
an - Khang.

Quý Thưởng Thầy.

(115)

Pataya, ngày 31 tháng 12 năm 1996

T , H và N T ,

Thầy vui nhận được thư các con nhân dịp anh Lý Vinh dự đại hội ngày 26/11/1996, được biết các con vẫn khỏe mạnh. Lúc này Thầy cũng vẫn bình an và tiếp tục hành pháp để tận độ tất cả. Lúc này Thầy vẫn khỏe mạnh và trẻ trung, đêm đêm lo tu tiến, giải tỏa tất cả những sự phiền muộn sái quấy của chính mình, thực hiện cho kỳ được sự thanh nhẹ tối đa, hòa hợp với Trời Đất mà tu, không cần bắt cứ những chuyện ngoại lai nào, mà chỉ cần thực hành phát triển tâm thức hướng về trung tâm bộ đầu, hướng thượng, hướng về trung tâm sanh lực càn khôn vũ trụ mà tu để tâm thân được an nhẹ. Thầy rất nhớ các con, nhưng duyên hội ngộ chưa đến. Chúng ta phải đêm đêm lo tu với ý thiển lành tương ngộ trong cực lạc thì tâm thức sẽ được bình an. Chúc các con tin nơi Trời Phật hành tiến, hướng về ánh sáng tu tiến tới vô cùng.

Quí thương,

Lương Sĩ Hằng

Hình Thừa Chú Lý Vĩnh

Chú là hiện thân của Âm Sĩ. (theo miệng
tử cá nhân). Cho tôi được phép rưng hái
ngày ở nhà ông em - và cô phượng.

Lời nhắc nhở trao đổi =
Cái Cảnh - (mình tìm kiếm thánh)

Âm Chay = thầy dạy là âm thanh khi
cất tay.

Ồi linh hội điều nàyỒi tìm lập hành
- Âm có dấu sắc là: Âm - (âm tâm là âm mềm
lời thầy dạy)

Âm có dấu hỏi là: Âm. ở. Âm học hết.
trong sống. (lời thầy dạy.)

Ồi lời như đã dự Đại hội.

Hình Chao. Lý Vĩnh
Hình mềm.

Kính thưa Ông Sĩ.

Còn lúc nào cũng Ông Sĩ Trong Đạo
Không thấy đó mấy trăm năm.

Chỉ hững điều sai lầm mong Cháu tha thứ
Lơ sơ đến đời (tiên tu).

Còn kính dâng Ông Sĩ.

đồng tiền Lưu niệm. 100 năm

từ 1896 đến 1996.

100 năm dựng Một thế kỷ
Đội Đại hội Võ sĩ Chái Sơn

☞ ☝

(118)

(11)

18.

Đồ Đồ Lưu Niên

Biết tranh học tranh.

Đũa 10=
Đồng tử²
lên Hoa. đạo
Thành. Mã ni chân
học giải
thoát!

Mô? 9=
Huyền quang
Thiền!

Long 8=
hồ² hỏi

Chàng 7=
long
Hô² giang

Huyền 6=
giả
học giải
thoát cần
phải có
Cần
Đảm
theo
Số đồ

Hồi 5=
chưa
nhân²
Đung

Chỉ 4=
thông
sống qua
Rim

Hồi 4=
sống
Đôn diện

Giải 5=
trước

6=
Tứ hải
quy gia

10=
Hồi như in in

3. Hồi thông qua Đôn.
4. Hồi thông sống đôn diện
5. Giải trước - giải đôn. đôn. Đôn
sinh đôn thành ở quon Đôn thiết. nó
là đôn hành Đôn giới -
6. Tứ hải² quy gia
7. Chàng Long hồ² giang
8. Long Hô² hỏi
9. Mô² Huyền quang Thiền.
- giáo thông thường - hạ trư âm đường. mô² của địa ngục
10. Đũa Đồng tử² học đạo giải thoát.

Minh tâm hiện tranh -
Đồ gầy 10 - 10 đường lịch năm Bính tý 1996.
Cử tử Thiên An.

(119)

Pataya, ngày 31 tháng 12 năm 1996

T Â ,

Thầy đã vui nhận sự đóng góp của con sau chuỗi năm thực hành, thể hiện trong nội tâm những thực trạng của mình. Chúng ta là người tu theo đường lối rõ rệt; Phật, Pháp, Tăng.

Phật là sự thanh nhẹ tiến tới vô cùng, tâm diễn phát triển từ trung tim bộ đầu xuất phát đi lên.

Pháp là thực hành để khử trừ lưu thanh.

Tăng là quán thông lấy chính mình; mọi người có một duyên nghiệp khác nhau, một trình độ khác nhau, một nghiệp lực khác nhau, chỉ cần thực hành tu tiến, khai triển để giải tỏa nghiệp lực của chính mình. Càng thiền đứng đắn thì pháp lực càng mạnh, nghiệp lực sẽ tan biến. Con đã được thực hành, thấy được những đường lối cũng quy vào một. Nhờ pháp hành triển, khi người đạt tới từ quang rồi thì sẽ phát triển tới vô cùng. Phật pháp vô biên, khai thông trí tuệ, thăng hoa tự tiến. Mỗi người có một nghiệp lực khác nhau, nhiều người bị hạ tầng công tác, phải nhận biết duyên nghiệp của mình mới thực hiện phát triển để từ từ đi đến. Có nhiều người tu nhiều kiếp chưa có thành, mà có nhiều người đau khổ, một kiếp một là giải quyết được. Chúng ta người tu, phải giữ phần thanh nhẹ mới có dịp tận độ quần sanh. Cố gắng tu nhiều hơn! Thành thật cảm ơn sự đóng góp của con.

Quí thương,

Lương Sĩ Hằng,

(120)

**VO VI ASSOCIATION OF CANADA
2590 ALLARD ST
MONTREAL, QC
H4E 2L4
CANADA**